CALVINIST CONTACT

DUTCH - CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"... AS MY FATHER HATH SENT ME, EVEN SO SEND I YOU."
John 20:21

APRIL 7th 1961 - No. 490 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

LEIDERSCHAP

door Wm. R. Rang

Wie zich vandaag nog op de hoogte wenst te houden van de ontwikkeling van het wereldgebeuren, moet over aardig wat tijd en een goede portie inzicht beschikken. Was het vroeger zo dat alleen het gebeuren in de naaste omgeving ons bezig hield, tegenwoordig wordt onze gemoedsrust aangerand door gebeurtenissen rondom de aarde en in de atmosfeer. De wereldpolitiek wordt hoe langer hoe meer ingewikkeld en wij beginnen ons zo af en toe er al van terug te trekken omdat wij het verband niet meer kunnen zien. Wij beseffen misschien nog dat het gebeuren in Afrika een verschuiving in verhoudingen betekent en wellicht zien wij in dat een natie gevormd door on-ontwikkelde mensen wanneer de vrijheidsdrank gedronken is een goede kans maakt om in-een te storten ook al wordt er gepoogd de scherven nog aan elkaar te houden.

En omdat wij Afrika en Azie niet kennen, valt het ons moeilijk om ons oordeel op een acceptabel plan te brengen. En hoe langer wij uit Nederland weg zijn, des te meer voelen wij de banden losser worden en zien wij de beelden vervagen: nog een paar jaar en dan weten wij ons ook in dat land vreemd.

Nu rijst de vraag of wij dan wel toenemen in begrip van de ontwikkeling binnen onze nieuwe-landsgrenzen. Met andere woorden: begrijpen wij wat er in dit land gaande is? En nu bedoelen wij niet in de eerste plaats de politiek, want het beschrijven van politieke onttwikkelingen laten wij gaarne aan anderen over. En wij denken ook niet in de eerste plaats aan de economische ontwikkeling van deze tijd, want een verhandeling over dit onderwerp is ook specialistenwerk. Maar wij denken allereerst aan de morele en zedelijke ontwikkeling. En dit is daarom zulk een moeilijk terrein omdat het zedelijkzijn van een volk en van een individu op haar beurt allereerst beinvloed wordt door de religieuse opvatting die geldend is en daarna, secundair, mede bepaald wordt door politieke en economische kenmerken van de tijd. De mens heeft immers in de eerste plaats een religieuse functie. En dat betekent dat de mens geleid wordt door zijn religieuse overtuiging. God schiep geen mensen-zonder-meer, Hij schiep religieuse mensen. Elk mens is allereerst religieus. Voor de zondeval was dit religieus-zijn gericht op God, na de val werd het gericht op het ik. De verticale religieuse verhouding mens-God werd vervangen door een horizontale verhouding ik-ik. De mens zette zichzelf binnen een cirkel en stond toe dat vele cirkels elkaar raakten en bedekten; met andere woorden de mens werd zich bewust een deel te zijn van het grotere geheel van de samenleving. Binnen deze samenleving heeft de mens zich veilig willen weten en heeft hij gestreden om deze structuur te handhaven. En nu is dit een van de onrustbarende verschijnselen van deze eeuw dat velen deze structuur op een hopeloze wijze bedreigd zien. Wereldchaos en wereld-vernietiging bedreigen de structuur van het menselijk bestaan. En de economische ontwikkeling van deze tijd werkt daarin mee. Doorgaande industrialisatie is een enorme vijand geworden van de arbeidsvreugde en ten einde de wedloop om de luxueuse dingen te kunnen volhouden, worden offers gebracht. De mens ruilt zijn vrijheid in voor 'social security'. Dat spreekt tot ons wanneer blijkt dat met de stakers gestaakt moet worden en men om de belangen van een minderheid de economie van het totaal in gevaar brengt. En juist uit dat massaal handelen spreekt ook weer de steeds toenemende besluiteloosheid van de individuele mens en het zich onttrekken aan verantwoordelijkheid.

Doch er zijn meer factoren aan het werk. Was het vroeger zo dat een mens moreel en zedelijk beschermd werd door zijn omgeving, ook deze invloed is aan het tanen. In de dorpen kende men elkaar en was het oog der gemeenschap gericht op de individu. Men deed bepaalde dingen niet omdat de gemeenschap ze niet toeliet. Men leefde mee binnen de gemeenschap, omdat men op elkaar aangewezen was. Doch de mens in Canada in 1961 wordt meer en meer een mobile mens. Wil hij dingen doen die door het oog der gemeenschap niet gezien mogen worden, dan beweegt hij zich per automobiel buiten die gemeenschap waar hij anoniem en in cognito buiten zijn eigen bescherming stapt. Dat betekent dat de mens bewust bezig is zijn persoonlijke structuur los te maken van die van de vroegere structuur: de circels overlappen elkaar niet meer, zij moeten van elkaar losgemaakt worden en elke cirkel moet weer een cirkel alleen zijn.

Nu is daarom dit verschijnsel zo onrustbarend omdat het met zichzelf in conflict is. Aan de ene kant zoekt de moderne mens naar zelfbehoud en zelfhandhaving desnoods ten koste van de naaste. Aan de andere kant wordt gezocht naar een massaal vertoon van kracht en gebondenheid. Deze dualiteit wreekt zich op de mens die de ontwikkeling ervan toeliet. Het gevolg is een ontwortelende invloed op de structuur van het leven. Laos, België, de Kongo. Critiek op de leiders is groot. En ook dat laat zich begrijpen: de zichzelf bestrijdende mens begeert een leider die niet de mensen leidt — wat toch de betekenis van het woord inhoudt — doch die uitvoert wat de mens wil. Met andere woorden een leider van vandaag wordt veelal gedwongen om zelf geleid te worden door de wil van de zich bij de massa aansluitende mens. Vandaar ook dat de crisis in de Kongo zo toegespitst is: de ene groep wil dit, de andere dat, en elke groep probeert zich boven de andere uit te werken.

Toch weten wij dat uiteindelijk alleen gezonde leiding de zaken nog ten goede kan keren. Doch daar zit nu juist de kneep.

Zeker, ook wij begeren leiderschap. Wij worden geconfronteerd met problemen zoals die van de afschaffing van de doodstraf, de wetten voor echtscheiding, het dilemma in de opvoeding, enzovoorts. Daarom verwachten wij ook leiderschap, steun van mensen die begenadigd zijn in het vormen van een op de Schrift gebasseerde mening. En wanneer wij de leiding onderkennen, zijn wij dankbaar. En juist daarom zijn wij dankbaar omdat wij richting krijgen en weten hoe en waar wij ons bewegen mogen.

Het is ook daarom zo heerlijk om Christen te mogen zijn omdat een Christen leert zich aan de leiding God's te onderwerpen. Daardoor leert een Christen leiderschap te aanvaarden, op allerlei terrein, mits deze zich door het Woord laat leiden. En dat is nu juist het punt waarin de Christelijke religie verschilt van elke andere vorm van religie of het nu primitieve beeldendienst of communisme of ook dollarreligie is. Want dit is het merkwaardige van elke niet-Christelijk religieus-zijn, dat de mens zich niet door zijn god laat leiden, maar dat hij begeert dat deze god doet wat de mens wil. Daarom 'stalen' heidenen elkanders goden en daarom ontstaan bloedige revoluties en daaruit komt voort de koorts naar meer bezit en meer geld. De mens wil dat de god doet wat de mens wil. En daar staat lijnrecht tegenover dat een oprecht Christen doet wat God wil dat hij doen zal.

En omdat de Christen geleerd heeft dat autoriteit een mandaat is door God gegeven, richt hij zich ernaar om gehoorzaam te zijn aan het gezag door God opgelegd.

En daarmee raken wij aan een punt dat nauw betrekking heeft tot autoriteit en leiderschap en dat is de verantwoordelijkheid. De mens die niet in God gelooft heeft zichzelf beroofd van verantwoordelijkheid. Dat zien wij om ons heen, in het wereldgebeuren rondom ons. Een ieder die de verticale verhouding heeft doorbroken kent de ware verantwoordelijkheid niet meer, want elke mens is verantwoordelijk voor God. Zodra de mens dit niet erkent, vervangt hij dit door zichzelf verantwoordelijk te verklaren voor het horizontale: de andere mens. En daarin spitst zich een ander probleem toe, namelijk dat die andere mens een andere cirkel is, een andere verwachting van het leven, een ander ideaal misschien. En daarom bestaat er nog een zekere vorm van verantwoordelijkheid omdat de mens weet dat het lot van de andere ten nauwste verweven is met zijn eigen. En dat betekent weer dat de huidige structuur van verantwoordelijkheid en leiderschap slechts zo lang kan bestaan totdat de mens de gemene gratie ontnomen wordt. Daarna is er alleen nog maar chaos, en het einde der wereld.

Taak is verantwoordelijkheid. En nu moeten wij als Christenen onze taak verstaan. En dat houdt in dat allereerst zij leiderschap moeten geven die daartoe door God begenadigd zijn. Maar dan moeten wij ook gewillig zijn om dat leiderschap te aanvaarden en ons helder voor ogen stellen dat wij critisch mogen zijn alleen dan wanneer wij door critiek opbouwend werken. Soms menen wij wel eens dat critiek en zelfbehoud dezelfde dingen zijn, maar daarin vergissen wij ons dan toch. Wanneer wij er alleen maar op uit zijn om onze eigen privé zin te krijgen, dan is de onze geen critiek meer doch alleen maar rebellie. De eerste zonde was die van de rebel in de mens en vandaag zijn wij meer rebel dan ooit tevoren. En deze vijand van de gehoorzaamheid aan God begint meer en meer ook binnen de kerk en het christelijk-sociale leven de kop op te steken. Die kant moet het niet op, want dan zijn wij niet langer medearbeiders Gods, maar tegenwerkers van het Koningkrijk ook al pareren wij met Bijbelteksten.

Twee wapenen zijn ons gegeven, dat van het gebed en dat van de arbeid. En met deze twee toegerust kunnen wij strijden. Misschien dat wij anderen, die buiten ons staan, jaloers kunnen maken en hen zo trekken.

Dan staat het licht op de kandelaar.

Dan is zout pas zout.

De spaarbank voor de stad Amsterdam zal eerdaags "spaarautomaten" introduceren op de Amsterdamse scholen. Met behulp van deze automaten wil men het sparen door schoolkinderen vergemakkelijken, omdat hierdoor de bemoeiingen van het onderwijzend personeel overbodig worden.

De kinderen krijgen een kaart, welke in de machine kan worden geschoven; een kwartje in de gleuf en een draai aan de slinger doen de rest. Het tegoed wordt op de kaart gestempeld en indien de kaart vol is, wordt het tegoed zonder meer op het spaarbankboekje bijgeschreven.

Kan Canada zich hogere invoerrechten veroorloven ?

Op deze moeilijke vraag zal de Canadese Senaatscommissie voor de werkgelegenheid (Senate Committee on Manpower) straks een antwoord moeten geven. In de besprekingen, die terzake met de verschillende belanghebbenden zijn gevoerd, is steeds weer de controverse tussen protectie en vrijhandel naar voren gekomen.

De Canada Electrical Manufacturers Association heeft de commissie er op gewezen, dat de meerderheid van Canada's secundaire industrie in verhouding tot de lonen die zij moet betalen en de markt die zij bewerkt, als zeer efficiënt kan worden beschouwd. De moeilijkheid is, zo meent deze groep, dat de bescherming die de Canadese industrie dank zij de invoerrechten in de afgelopen 25 jaar geniet, steeds geringer is geworden, met als resultaat dat zelfs de meest efficiënte Canadese fabrikant niet kan concurreren tegen de produkten die uit landen met massafabricage — zoals de U.S.A. — en uit gebieden met relatief lage lonen — Japan en Europa — worden ingevoerd.

De vraag hoe efficiënt de Canadese secundaire industrie dan wel is, is daarmede nog niet beantwoord. Het Canadian Labor Congress, Canada's grootste vakbond, beweerde dat er in Canada in de afgelopen tien jaar te veel industrieën zijn opgericht, waardoor op de Canadese markt de afzet voor elk individueel bedrijf te klein is geworden.

Ook de heer R. D. L. Kinsman, president van de Canadian Exporters Association, bleek van oordeel dat het steeds duidelijker wordt dat Canada lijdt aan duplicatie van bedrijven en overtollige industriële produktie capaciteit in verschillende sectoren. Hierdoor zouden de voordelen van massaproduktie verloren gaan, met als gevolg hogere kosten en prijzen. Deze hoge prijzen trekken de buitenlandse (import) concurrentie aan, waardoor de spoeling voor de Canadese bedrijven nog dunner wordt. In Canada worden b.v. momenteel voor de binnenlandse markt door 9 bedrijven koelkasten gefabriceerd. Dit aantal is, aldus de Canadian Exporters Association, te groot.

The Church versus Christianity

by the Rev. T. C. Van Kooten

How can the Church be in opposition to Christianity? The two are supposed to be synonomous. Christianity has given birth to the Church and in turn the Church is the matrix where Christianity is nurtured. At least that is the way it is supposed to be. But things are not always what they should be. It was so already, long ago. God through the prophets denounced the Old Testament religious leaders for perverting the divine institutions from their divine purpose. The very altars built according to divine perscription were scandalized with service to those who were no Gods. Things had changed but not improved by the time Jesus came. He found lots of religion but not much fear of God. There was an abundance of religious institutions and even more religious regulations, but not much bowing before the Lord. The biggest barrier Jesus encountered to his message and mission was the Church.

Our age seems to suffer from a variation of the same affliction. There seems to be lots of religion but not much fear of God. There is more Churchism than Christianity. This criticism is being commonly made of the Church, both by those within as well as those without. A good example of such criticism is an article that appeared in "Maclean's" (Feb. 25, 1961) "The Hidden Failure of Our Churches." The article points out that the latest census indicates that nine out of every ten Canadians belong to some Church, either directly or through their parents or guardians. Church membership is well nigh universal. But is the influence of the Church commensurate? Does the numerical strength of the Church indicate the spiritual strength of Christianity among the same people? The answer of everyone is a resounding, NO! It seems that in spite of the numerical increase of the Church, there is a steadily declining Christianity. Christianity just doesn't seem to count. It is becoming increasingly irrelevant. Countless books and articles have been written on aspects of this subject during the past few years.

The common complaint is that the Church is growing numerically fat while Christianity is spiritually anemic. Christianity does not mold people's thinking. Christianity has become irrelevant. Christian thinking is barely visible at the large universities. Distinctive Christian thought is judged to be not respectable intellectually. The Church seems to have lost contact with the world of learning. At the same time the students suffer from a hidden heart hunger.

There is so little positive and distinctive Christian action. In everyday living you cannot distinguish a Christian by the way he lives. The Church has become a comfortable institution in service of the status quo. Cultural considerations speak louder than Christian doctrines. The Kingdom of God is not much different from the good life we have here and now. When the Church does act it is more in terms of social services and sociability than the wholehearted service of God as Sovereign Savior and Lord. The Church makes itself attractive to people rather than to place people before the divine demands of complete self-sacrifice. People are not told that Jesus said one must lose his life.

HOW ABOUT OURSELVES?

Sometimes we sit in judgment upon those about us, and do so with a holier than thou attitude. We judge the before mentioned criticism to be applicable to the Churches around us, but consider ourselves to be relatively free from these evils. We congratulate ourselves that we preach a full Gospel of salvation by grace. Further, we teach the Kingship of Christ for every sphere of life! Don't we insist that the Gospel shall be applied to all areas of life? All of life under our Lord is our avowed goal! For that reason we have Christian social action in the field of labor, education, and social services. We would have them in other fields and would extend them if only we could find support to carry out the plan. These things are good and certainly do have much to say to the present situation. There is something here which the present plight of an isolated and anemic Christianity is sorely in need of. We must prosecute the present plan rather with more vigor and determination than with less. There is a crying need for just this kind of action.

But that does not mean that we are above criticism. In fact we should be critical of ourselves to purge ourselves of evils that hold us back in carrying out our program. We don't criticize ourselves enough. It would do us good if we "examined" and "proved" ourselves. (II Cor. 13:5) We may well pray with the Psalmist that God "search me . . . and know my heart: try me, and know my thoughts; and see if there be any wicked way in me, and lead me in the way everlasting." (Psalm 139:23-24).

I am going to venture to offer some criticism of ourselves as Church group. The criticism will be more applicable in one case than another — in fact in some cases it may not apply at all. But where the shoe fits, it should be worn.

There has often been an insufficient realization that Christianity flowed forth only from a personal and continuous experience of actual reconciliation with God through Christ as Savior in the power of the Holy Spirit. Futher this relationship should bear fruit in a life of personal godliness. Of course our people know that such is necessary, but the knowledge is not always the experience. There has been an emphasis upon right knowledge and institutional realization of a good program, but not always a commensurate emphasis upon personal experience and personal commitment in one's private life. The result has often been institutions without strong foundations in dedicated lives.

As evidence of the above can be cited the frequent experience with persons who had participated very faithfully in the institutional program in the Netherlands, but who failed to show any interest when the system had to be built up in a new situation. In fact, it then happened that such persons sometimes dropped all participation in any Christian exercise. It was in the persons who were strongly committed to the Lord personally, where dynamic was found to build anew.

A result of the lack of personal experience of salvation has shown itself in a frequent dearth in the personal virtues of love, kindness and gentleness. That the Lord requires these is above dispute. "By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another." (John 13:35) "But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, longsuffering, gentleness, goodness, faith, meekness, temperance . . ." (Cal. 5:22-23) Are we strong in these? There is much complaint that we are weak exactly in these things. In fact we can recite all the principles of Christian Social action in the field of labor, but seldom will one hear the advice to seek employment with one of our own people. It is the common complaint that they don't want to work for our own people — they don't show kindness, consideration, love, nor do they pay a good wage. (Thankfully, there are exceptions). Why are these things so? If they aren't so, why is there such a universal complaint? At this rate we as a church might build a labor union, but actually lose the laboring man as many other churches have done. The reason will be that the milk of human kindness doesn't flow freely enough. There is a lack here of consistent Christianity.

We have been very ready to criticise pietism and moral activism. Pietism as a bare emotional feeling and morals as an unfounded action are to be condemned. But we shouldn't throw the baby away with the bath. Have we developed a strong personal piety that flows from personal commitment to Christ as Lord, that moves to personal service and opens one's mouth for clear witnessing? We can argue long and hard about Church and principles, but our lips are strongly silent to say "come and hear, all ye that fear God, and I will declare what he hath done for my soul." (Psalm 66:16) Our Spiritual conversation (when still present) is generally restricted to theological problems, and ecclesiastical affairs, and seldom concerns itself with the experiences of our personal relationship with God. Very often our conversation does not rise above gossip. We are very ready to criticise one-another — often most mercilessly. We seem to have much more to say about the bad name of our neighbor than about the good name of God. These things should not be so.

Then there is the insiduous evil of envy. There is a common complaint among us that there is so much jealousy. So many begrudge his neighbor the good that he enjoys. We should take God's warning to heart, " . . . envy" is the "rottenness of the bones." Envy is a moral decay that will not only sour the milk of human kindness but will eventually destroy the soul.

These are some of the evils that flourish too freely among us. It will be noticed that they stem from a lack of the deeply personal in the Christian faith. Thankfully there are those whose private lives and conversation gives evidence of a vital relationship with the Lord. But there are entirely too many who are not concerned, that the personal is the necessary foundation for a program of institutional Christian action. Theoretically they usually agree, but practically they often speak otherwise.

We should realize that this lack is not only going to be the reason that we will lose (and have already lost) some church members to other groups; but the same lack will be a stumbling block in the realization of an otherwise most desirable program of Christian action. We cannot expect to build successfully the institutional without the personal. We cannot build the top stories of a sky-scraper without the foundation and the first floors.

Let us pray for grace to see ourselves as we should; let us be concerned that we shall face the special evils that are found among us; and let us pray for God's grace to purge out the old leaven.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636 and LI 5-4023

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

NIEUWE WIJN IN NIEUWE VATEN

To the Editor of Calvinist-Contact.
Dear Sir:

Thanks that you saw fit to reply in Calvinist Contact of Jan. 27 to my last letter, under the heading: De roep om cultuur (II). If you don't mind to continue the discussion then I would appreciate to have the opportunity for some remarks.

1. *You express your sentiment that "we" have not yet come to a clear analysis and for that reason have not yet come to a general notion about the promotion of the Kingdom of God.*

I heartily agree with you that christian believers at large (we) did not produce so far a common conception of their cultural calling. Besides the question of method, there is — through the ages — practically common agreement about the "missionary calling" of the christian believers, either individual as well as in common outreach, as far as this concerns the "direct" proclamation of the Gospel. That may be seen as the fruit of the Lord's work in the hearts of the believers, guiding them into their first and ever prevailing task in the world.

There is however not such an oecumenical indication of a general impetus within the body of believers, to be a witness of Christ through a separate cultural endeavour. Regardless the various, more or less isolated attempts to draw up a conception of a so called "christian culture", more than 19 centuries of christianity failed to produce an unambigious reply, while the end of the ages seems to be fast approaching. Several of these attempts are centered around certain concepts about "anti-thesis" and "common grace". It were (and are) mostly clever theologians who have given their analysis of Scriptural data concerning the subject at hand. The so called layman hardly can escape to think of conjectural reading of Scriptures by the authors, in order to fit the system of their apriori conceptions, related to the mysteries of the christian faith. It is difficult for the believer to move within the straight jacket of the contemporary conceptions within the religious community he belongs to.

The absence of an oecumenical indication of a general persuasion of a cultural calling, while the world's time has been advanced so far already, may happen to be an indication in itself that the Holy Spirit does not intend to have the body of Christ endeavour a distinct culture in this world. Local and incidental phenomena do not weigh against this statement. They may be seen as strong symptoms of the regenerating forces, which are permeating the whole life, getting some special strongholds from where the special illumination influences universally the general enlightment in the realm of the secular culture.

2. *That's why I think it is more than a question of getting some unrest with the fact of lacking impact in the cultural field. There might even be reason to reconsider the whole approach to culture. I say this with the risk of being misunderstood by lack of further explanation.*

In this respect I do not think that our very modest Editor is incompetent to take up his share in discussing these questions. For these problems touch on your and mine responsibility within the community we ought to serve. Where the many books did not reach the goal to make it unmistakenbly clear how the believer's calling ought to be seen, there still remains the personal responsibility to take a stand and act acordingly. Such an active dealing with the problem is obviously in accordance with your own writings so far.

3. *For that reason I would like to react on some more of your expressions in same article, just to find out the wanted clearness of expression for a right understanding and appreciation.*

Much depends on the interpretation of the word "culture". Every manuscript devoted to this subject, cannot neglect to make clear what is meant. There may be general terms, acceptable for many different people, until the further specification and assumed consequences are mentioned.

When you state "that Jesus wants us to see our cultural task again and perform them," then the conclusion may be justified that you start from a certain notion of culture behind your statement. Your further explication about culture, in simple language, does not give much hold for a clear analytical determination of your point of view. I understood you did not intend to be specific and determined. Yet for the sake of discussion, more distinctiviness seems to be needed. As for me, more detailed expression about my own ideas cannot be given here, while that would require too much space. Still I think that C.C. could be the media for an exchange of thoughts about those actual subjects which are so closely related to the prevailing problem of integration. If Calvinist Contact is not the right place, where else?

4. *In this respect I am inclined to express my adhesion with the question of Mr. Vander Valk namely: if we do not isolate ourselves too much from the Canadian scene by our contemplations and conceptions. Mr. Vd. V. has certainly option to react upon your reply. Moreover, while the context of his letter is not known, it is hard to make any correct remark. Still I would give my reaction concerning your expression that we have our cultural mandate, because it belongs to our being christian. Do you mean that there is no cultural mandate beyond christianity or that the christian's cultural mandate does not fit into . . . the mandate to the rest of mankind? Or something else? I am in the dark.*

P.S. The above remarks are compact, incomplete of expression and consequently not easy to understand. But the briefness of a letter does not let much choice to formulate my thoughts.

A. P. Van Vliet

NOTE FROM THE EDITOR

Again we want to thank Mr. Van Vliet for his keen interest and worthwhile remarks. He touches upon timely and important points, which make the discussion not only interesting, but which deserve serious consideration as well.

However, we know from experience that the vast majority of our readers prefer to read Dutch and since we believe that Mr. Van Vliet's letter is of vital interest to all of us, we have taken the liberty to continue the discussion in the Dutch language. Anyone of our readers, who want to express his views, is welcome to do so, whether it be in English or in Dutch.

Editor

Al durven wij ons als niet-theoloog niet wagen aan de exegese van een bepaalde tekst, toch kwam ons bij het lezen en herlezen van de hiernaast afgedrukte brief van de heer Van Vliet telkens het bekende woord van de Heiland in gedachten: "Niemand zet een lap ongevold laken op een oud kleed." Dat doet men niet, zegt Jezus, want het verdraagt elkaar niet. De scheur wordt er alleen maar groter van. En het gaat precies zo als men wijn in oude lederen zakken doet. Die oude zakken zijn niet bestand tegen de gisting; beiden, zakken en wijn gaan verloren.

Of dit iets met het onderwerp te maken heeft, wat Mr. Van Vliet aansnijdt? Wij geloven van wel. Mr. Van Vliet meent dat er in het algemeen onder de verschillende gelovigen wel een gelijk inzicht bestaat ten aanzien van de zendings- (of evangelisatie-) roeping. De moeilijkheid komt echter wanneer wij gaan praten over onze culturele roeping.

Wij menen dat hier het hart van de discussie wordt aangeraakt. Althans een ons inziens uitermate belangrijk punt. Want wat hier onze aandacht vraagt is of "missionary calling" en "cultural calling" in wezen twee afzonderlijke begrippen zijn? Mr. Van Vliet nodigt ons uit nu eens precies te zeggen wat wij onder "cultuur" verstaan. Dat willen wij graag proberen. Maar hij vindt wel goed, dat wij eerst even stil staan bij dat eerste, die "missionary calling". Dat is maar geen spelen met woorden, dit is maar geen polemiek om de polemiek, maar het gaat hier om het doel en de roeping van het leven van een ieder die gelooft. Daar zijn we allemaal bij betrokken.

WELKE OPDRACHT?

Wat houdt de zendingsopdracht, of "the great commission" zoals men hier zegt, eigenlijk in? Beperkt zij zich tot de prediking van vergeving van zonden en het vooruitzicht op de hemel? Indien zij dat alleen is, ja, dan is er inderdaad "common agreement" onder christenen.

Nu moet niemand dit misverstaan. Vergeving van zonden en eeuwig leven zijn van onschatbare waarde en wie het gelooft is er intens dankbaar en rijk mee. Het gaat er niet om, om deze twee te bagateliseren. Natuurlijk niet. Maar we hebben het over de zendingsopdracht. Daarin heeft de Heiland zeer duidelijk gezegd: "Gaat dan heen *onderwijst* al de volken . . . lerende hen onderhouden *alles* wat ik u geboden heb." Is dan vergeving van zonden en hemelbelofte *alles* wat Jezus geboden of verkondigd heeft? Nee toch!

Wij kunnen hier uiteraard niet opsommen wat Jezus allemaal geboden heeft, maar we zijn het er toch wel over eens, dat de Heiland geen stukje van het persoonlijk leven en van het gemeenschappelijk leven uitgesloten heeft. Als Hij mij redt, dan redt Hij mij *totaal*, en als Hij het leven redt, dan redt Hij het leven totaal. Dat is de "Gospel", dat is het evangelie dat wij brengen moeten, dat wat de Zoon vrij maakt, waarlijk vrij is.

GODS WERK IN ONS

Wij zijn het van harte met Mr. Van Vliet eens, dat het beleven, het trachten uitvoeren van de zendingsopdracht vrucht is van God's werk in de harten der gelovigen. Maar wij kunnen ons niet zo gemakkelijk verplaatsen in de gedachte, dat het uitblijven van een algemeen aanvaarde cultuur opdracht een aanwijzing zou zijn, dat de Heilige Geest deze taak niet voor de Kerk van Christus heeft weggelegd.

Mr. Van Vliet zegt, dat er wel pogingen zijn gedaan in die richting, maar dat het meestal bepaalde inzichten van knappe theologen waren, waaromheen dan een theorie van christelijke cultuur werd opgebouwd. In dit verband noemt hij leerstukken als gemene gratie en antithese.

Daarom willen wij ons in dit verband nu niet beroepen op bepaalde theologen of uitspraken van hen aanhalen, maar willen wij trachten onze eigen gedachten op dit punt weer te geven. Dat is een beetje gevaarlijk, maar dit risico moeten we dan maar trotseren om tot een beter begrip van elkaar te komen.

Wij geloven toch dat om tot het Koninkrijk Gods te behoren, niet alleen vergeving van zonden maar ook wedergeboorte nodig is. Een ware gelovige is een *nieuw* mens. Een mens die weer geworden is zoals God hem oorspronkelijk bedoeld had. Een mens, die niet zelf het centrum van zijn leven is, maar voor wie God weer het centrum en het doel geworden is. Wij nemen aan, dat wij het hierover wel eens zijn ook zonder dat wij bepaalde Bijbelgedeelten als bewijs aanvoeren.

Tesamen met andere gelovigen maakt zo'n nieuwe mens deel uit van de nieuwe mensheid. En van die nieuwe mensheid is Christus het Hoofd. Daarom toch noemt Hij de gelovigen Zijn familie? ("Die de wil doet van Hem, Die Mij gezonden heeft, die is mijn moeder en zuster en broeder").

Wat moet nu die nieuwe mensheid doen? De wil van God. Ja maar, wat is dat? Is het niet zo, dat God ons heeft doen geboren worden — en ons heeft gered, opdat wij ons gehele persoonlijk leven, al ons streven en al ons verlangen, al ons bezit en al onze talenten, — maar tevens heel ons gemeenschappelijk leven weer "God-centered" zouden doen zijn? Verwacht Hij — menselijkerwijs gesproken — nu niet van Zijn nieuwe mensheid, dat zij weer zouden leven zoals God Zich oorspronkelijk mensen had gedacht en zoals Hij hen heeft geschapen? Dat is: dat die mens als kroon en koning der schepping heel die schepping (zijn eigen persoonlijk leven incluis) aan God zou wijden en opdragen. Alles voor God. Alles. Van persoonlijk en familieleven tot ambacht en zaken en kunst en ontspanning en wetenschap toe. Alles, zonder uitzonderingen.

CULTUUR

Nu hebben wij eigenlijk al meteen onze opvatting over cultuur — over christelijke cultuur wel te verstaan — gegeven. Zo bezien heeft iedereen, die zich Christen noemt en weet, een cultuur opdracht. Dit zal voor de man met het ene talent betekenen, dat hij dat ene talent voor zijn God tot de hoogst mogelijke ontwikkeling brengt. En voor de man met vijf talenten betekent het, dat hij die vijf talenten aan zijn God moet opdragen.

Daar kunnen wij natuurlijk mooi over praten en theoretiseren. En inmiddels kunnen wij zelf buiten schot blijven. Maar zo bedoelen wij het toch niet. Wij zouden het daarom concreter willen zeggen: als ik behanger ben en ik kan niet anders dan behangen, dan is mijn cultuur opdracht dat ik dat bepaalde werk doe als voor Hem. Alsof ik rechtstreeks van mijn God de taak heb gekregen die bepaalde kamer te behangen en dat dan ook doe met het doel dat God straks zal hebben in de kamer die ik behangen heb. Dan ben ik niet een behanger *én* een christen. Neen, dan ben ik een *christelijke* behanger. En wat voor de behanger geldt, geldt voor de musicus en de dominee en voor iedereen, "just the same".

HALF WERK

Wij hopen, dat wij nu duidelijk zijn geweest in het omschrijven van onze opvatting over cultuur. Maar tegelijkertijd hebben wij getracht aan te tonen, waarom wij moeilijk kunnen geloven, dat het niet Gods wil zou zijn, dat de gelovigen christelijke cultuur zouden beoefenen. Voor ons gevoel is christelijk leven zonder christelijke cultuur (vergeef ons de uitdrukking) maar "half werk". Een schilderij, dat maar half af is, heeft niet veel aantrekkelijks. Het beeld nog niets uit en het maakt niet veel indruk. Kan dit misschien de reden zijn dat voor velen — zelfs voor christenen — Christelijk leven niet erg aantrekkelijk en indrukwekkend is?

Daarover zouden wij graag in ons volgend nummer nog een paar opmerkingen maken, waarbij wij dan tevens gelegenheid hopen te hebben om verder op Mr. Van Vliet's brief in te gaan.

D. F.

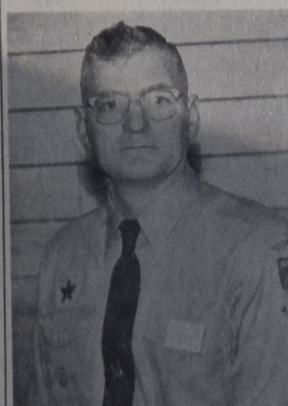
Ons Calvinist CADET CORPS

Leiders van het *Calvinist Cadet Corps* hebben mij gevraagd over deze beweging iets te schrijven in Calvinist-Contact. Na deze traditionele woorden spreekt het vanzelf dat ik daaraan even gebruikelijk toevoeg, dat ik aan dit verzoek gaarne voldoe. Een punt van overweging is daarbij geweest deze stukjes in het Engels te schrijven, maar van dat voornemen ben ik teruggekomen. Slechts deze zin in de taal van het land: Boys of the Calvinist Cadet Corps and Calvinettes (I like to include you too in this article) I know that you can not read Dutch too well, but, as the Crusader is in English and the articles, which Rev. J. Hasper writes in The Banner are in that same language, I thought it would be worth while to try to tell in this paper, Calvinist-Contact, a few things about you and your clubs in Dutch, especially for the information of such parents as are not too familiar yet with the English language. You see, I did it in one sentence, though it became a rather lengthy one. I am sure, you will enjoy the pictures, which go with these articles anyway.

Een recruit in vol ornaat

De titel van dit stukje is dan "ons Calvinist Cadet Corps". Daarmee wil ik aanduiden dat het Calvinist Cadet Corps een plaats heeft in ons leven. Ik weet wel dat de clubs van de Calvinist Cadets georganiseerd worden door de Christian Reformed Church en dat niet alle lezers van ons blad tot deze kerk behoren. Toch meen ik dat dat "ons" wel kan gelden voor alle lezers van ons blad. De plaatselijke clubs zullen er geen enkel bezwaar tegen hebben dat jongens en meisjes van Calvinistische huize zich bij hun clubs voegen, ook al behoren ze tot een andere kerk en, dit in de tweede plaats, ik denk, ook dat, als een Canadian Reformed of een Free Christian Reformed Church een club zou willen oprichten en de materialen van het Calvinist Cadet Corps zou willen gebruiken, er geen enkel bezwaar zal blijken te bestaan bij het hoofdkantoor, dat gevestigd is op het adres: 200 Commerce Ave., S.W., Grand Rapids, Mich., U.S.A.

Mr. John Gritter, één van de veteranen in het Calvinist Cadet Corps, die nog onlangs een propagandatocht door Canada maakte.

Toen het Calvinist Cadet Corps om bestaansrecht kwam vragen in de Christian Reformed Church of de Synode van 1951 waren er nog wel wat bezwaren tegen deze "verkapte padvinderij", maar de toestemming werd verkregen en de beweging kon aan het werk gaan. Maar dat was uitermate moeilijk. Hoe uitgestrekt is het grondgebied niet dat door de Christian Reformed Church op het Amerikaanse continent wordt bestreken? Dat gaat van Alaska over Winnipeg en dat loopt van Charlottetown op Prince Edward Island over Montreal and Grand Rapids tot aan Chulla Vista in het Zuiden van Californië. Geld was er niet, materiaal niet, geen vast omlijnd programma, geen kantoor, niets.

Maar het begon toch. Eerst vooral in Grand Rapids en omgeving en vandaar verspreidde het werk zich naar alle kanten alsof daar in Grand Rapids een dikke octopus zat met steeds langer groeiende grijparmen. In het jaar 1955 waren 100 clubs ingeschreven. In 1959 begon men met de geregelde publicatie van de "Crusader", het blad voor de jongens-leden en daarnaast verschijnt de Clarion voor de leiders. Er is nu een nationaal hoofdkantoor, er worden conventies en streekvergaderingen gehouden en het aantal van de clubs is de 225 reeds gepasseerd. Het ideaal is nog wel niet bereikt, maar er is toch een waardevol begin.

Op vele plaatsen kan men nu de driekantige schouderdoeken bijeengehouden door een leren houder met embleem bewonderen.

Er is dus groei en daarom willen we een volgende keer ons bezig houden met het doel van deze beweging.

R. Kooistra.

Gospel of St. John 20:9 — for as yet they did not understand the Scripture that He must rise from the dead.

BERKELY VERSION

Roll Away The Stone

by

T. F. Willius

Roll away the stone from your heart!

Why is your heart so ponderous with gloom
When the dawn is breezing happily through the cave?
This garden is no longer a florid grave,
But a place of birth and everlasting bloom.

Roll away the stone from your heart!

Your grey lamenting must become a song —
Today is the first great day of jubilee —
The waves of joy must swell into a sea,
And flood the world with music, all day long.

Roll away the stone from your heart!

Perhaps, you have only seen the wall of pain
Which collapsed on His soul and left His body dead,
But beyond that wall the sky is ruby-red
With the blood of Morning; there is light again.

Roll away the stone from your heart!

Another beginning is here . . . Jesus lives! and He
Is walking the land, looking and asking for you —
He may be strolling on any avenue,
Or walk beside you on the road to Galilee.

Oh, roll away the stone from your heart!

ROLL AWAY THE STONE

Above you may read the poem which has this same title as these comments. I got it a little too late to be able to have it published in the Easter-issue of our weekly, but it does no harm to read it a week or so after Easter, for the joy of the First Easter Sunday was slow in coming too.

We like this poem of Mr. Willius, who has published more often in our paper and is always willing and eager to listen to criticism. (I only hope that there will be more to follow his example and decide to try the arduous way to the mastership of our language; great thoughts need to be expressed beautifully!) I have asked myself why I like this poem and came to the conclusion that one of the reasons is the repeated sentence "Roll away the stone from your heart!", which forms a kind of refrain at the beginning of each verse. It reminds me of one of my fellow-ministers who used to give the main application of his sermon in his introduction and reasoned about it that this technique was the only one to make sure that the congregation as a whole would be reached with the essential message! Maybe, he was too afraid of the sleepy-heads in the church, yet, much can be said in favor of such directness. It is the method of the surprise-attack. The thought expressed by the command or invitation "Roll away the stone from your heart" is not new or surprising in itself, but its repitition gives it its extra ordinary emphasis.

The development of thought is logical, the first verse confronts the heart with the open grave, the second offers prospective of hope, the third deals with the facts of the Resurrection and the final one describes Jesus' work of "gathering for Himself the church" (L. D. XXI).

The stanzae have a consequent embracing rhytme, the rhythm is predominantly iambic and as far as the meter is concerned there are five to six feet in a line. To a certain extend this is a free verse or to say it more precisely, this is a poem which is inspired by the sonnet-form. We grant the poet his freedom, but the more freedom he wants for the form, the more direct and striking the line of thought should be. It is here that we have some doubts whether we can say that the poem is an overall success. In the first verse we are told that the garden is no longer a florid grave, but a place of birth. The problem is that the word "florid" does not mean "flower from the florist" and therefore it does not contrast with birth. In the second stanza we have a line I cannot read as poetry, namely: "Today is the first great day of jubilee "or I have to pronounce "*too*-dei" instead of "te-*dei*". Next, waves which swell into a sea and then flood the world is kind of waterly figurative language. It is overstating things. Why did the poet not contrast the tragic flood of sin with the new dynamic flood of joy?

I like the third stanza the best. The suffering of Christ is described very impressively by saying that the wall of pain collapsed on his soul and left his body dead. This makes the "hellish agony" to the central and deepest stage of His humiliation. This sentence shows also a basic unity of body and soul.

The last verse depicts us Jesus' loving search for His own. Jesus' strolling on any avenue is taking it somewhat too easy, maybe perhaps.

Easter means to roll away the stone from your heart. One could ask questions about the relation between heart and stone and what is meant by it, but we feel that our hearts should be open to the joy and the light of Jesus' resurrection. This main thought is convincingly voiced in this poem. Yet, it does not reach beyond the personal encounter of Jesus and the sinner. The fact that Jesus governs church and nation, even heaven and earth does not find expression in these words. Our Heidelberg Catechism makes immediately a threefold score in mentioning Christ's resurrection; He makes us partakers of His righteousness, we are raised to a new life and we have a sure pledge of our blessed resurrection. Christ's victory has its effect upon our life. Now we are free, new and rich people. People with God, a purpose and a future.

For comparison I also give Revius' poem "Verrijsenis" in which you have more reference to these aspects. It troubles me. Do we fail in our Easter-message as a church? Do we suffer from such a cultural pessimism that we do not see Christ's victory anymore? Are we like Mary Magdalene still weeping at the sepulchre in the garden? Do we not really follow our Saviour and Lord in His glory?

But, roll away the stone from your heart. Undoubtedly, there should be more Christian joy in the Christian church to-day.

Peter, who is slow on Easter-Sunday, wrote later on in his Easter-hymn: Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, which according to his abundant mercy has begotten us again unto a lifely hope by the resurrection of Jesus Christ from the dead" (1 Peter 1:3).

R. Kooistra

VERRIJSENIS

Leeft Joseph, dien ick lang in't doot-boeck had geschreven,
Sprack Jacob, oude man, en wert hij soo verheven,
Soo ben ick vergenoecht, soo wil ick reysen heen
En sien sijn hogen staet, en sterven wel te vreen.
Leeft Jesus, die alree ten grave was gedragen,
Is hy geresen op na drie geheele dagen,
En heeft hy alle macht in hemel en op aerd'
Soo ben ick wel getroost: ick wil te Godewaert
En sien sijn Heerlijckheyt, blymoedich wil ick sterven
Versekert met mijn Heer de saligheyt te erven.

Jacobus Revius — 1630.

Ingezonden:

De Mattheus Passion

Geachte redactie,

Met belangstelling heb ik het artikel gelezen over J. S. Bach, in het bijzonder wat geschreven werd over de Mattheus Passion.

Het verbaasde mij dat de schrijver aan het einde met een vraag bleef zitten. Een vraag die toch eigenlijk, zij het dan ook zeer voorzichtig, critiek uitoefent op de wijze waarop Bach dit werk laat eindigen.

Ik geloof dat, om deze vraag te beantwoorden, wij ons allereerst af moeten vragen met welk doel Bach deze muziek heeft geschreven.

Dr. G. van der Leeuw noemt Bach: een geweldige musicus, een dichter, een theoloog, een liturg en priester en een kinderlijk gelovige. Persoonlijk ben ik van mening dat Bach zijn Mattheus Passion schreef als liturg en priester, waaruit dan vanzelfsprekend volgt dat Bach de Mattheus Passion heeft bedoeld als *liturgie*, en dan speciaal voor de dienst op Goede Vrijdag. Aangenomen wordt dat de Mattheus Passion onderdeel was van de kerkdienst, met de predicatie tussen het 1e en 2e deel. De koralen zijn waarschijnlijk gezongen door de gemeente.

Het is dus volgens mij vanzelfsprekend dat de Mattheus Passion eindigt bij het graf, wij zingen toch ook geen paasliederen op Goede Vrijdag.

"Wij zetten ons met tranen neder" omdat er op Goede Vrijdag alleen nog maar een graf was.

Maar als wij de muziek beluisteren van dit slotkoor, dan valt direct op dat in deze muziek geen sentimentiele toegeven aan de smart tot uitdrukking komt, maar dat ondanks de smart van het moment er een vast geloofsvertrouwen uitspreekt.

We kunnen rustig aannemen dat Bach voor de Paasmorgen-dienst zijn lof en juichliederen gereed had liggen.

G. Oosthoek

WAT IS JUIST ?

Onder dit opschrift schrijft *The English Churchman*:

In hetzelfde nummer van *The Times*, waar onder zware koppen mededeling werd gedaan van het aftreden van de aartsbisschop van Canterbury, stond ook een bericht dat een predikant en zijn gemeenteleden de Mis zullen bijwonen in een plaatselijke rooms-katholieke kerk.

Zonder twijfel is dit mede het resultaat van het bezoek van de aartbisschop van Canterbury aan de paus en zijn oproep om ook in de lagere regionen iets te gaan doen. Het verslag van de correspondent van The Times in Stockton-on-Tees luidde als volgt: "Sommige gemeenteleden van de parochie van St. Chad, Stockton-on-Tees, hebben bezwaar tegen het besluit van hun dominee om de mis bij te wonen in de plaatselijke R.-K. kerk van St. Petrus en St. Paulus. Ds. Trevor Beeson, predikant van St. Chad, deelde zijn gemeente zondag mee dat hij, zijn drie hulppredikers en 40 of 50 gemeenteleden de mis in de R.-K. kerk zouden bijwonen als een onderdeel van de Kerkelijke Eenheids Week. De heer Eric McGuffog van Hardwick Estate, dat door St. Chad bediend wordt, verklaarde heden: "De Anglikaanse kerk behoort zich niet te richten naar de R.-K. kerk. Dit is rechtstreeks in strijd met het geloof dat oorzaak was van het stichten van de protestantse kerk ten tijde van de Reformatie. Zij mogen onze kerken niet binnengaan zonder bijzondere dispensatie. Ik zie niet in waarom wij naar de hunne zouden gaan." Ds. Beeson zei dat hij niet gehoord had van bezwaren tegen dit bezoek en wat hem zelf betrof was het toegejuicht door gemeenteleden, die met hem gesproken hadden."

Stockton-on-Tees is geen op zichzelf staand geval. Leden van de Kerk van Engeland en van de vrije kerken komen samen met rooms-katholieken voor de Mis te Twickenham, Portsmouth, Slough en in andere plaatsen. Een predikant te Coventry is onder degenen, die bekend hebben gemaakt dat zij rooms-katholieken welkom zullen heten op hun kansels als daarvoor verlof wordt gegeven. Er is geen aanwijzing van verkeer in beide richtingen. Te Slough Wickliffe waren predikanten aanwezig buiten de R.-K. kerk om literatuur te verspreiden, waarbij ook een kleine kaart was, getiteld: "Wat is juist", waarop "het verschil in een notedop" werd uiteengezet. De tragedie van onze tijd is dat er maar weinig mensen schijnen te zijn, die zich bekommeren om wat *juist* is.

(ICN)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

ALS UW KIND IN EEN ZIEKENHUIS OPGENOMEN MOET WORDEN

(Can. Scene) — Wanneer Uw kind in een ziekenhuis opgenomen moet worden, wordt dat gewoonlijk door Uw huisdokter geregeld, of door de polikliniek van het ziekenhuis. Tenzij het kind een spoedbehandeling moet hebben, kan het zijn, dat de opname in het ziekenhuis uitgesteld wordt tot er een bed beschikbaar is. In zulke gevallen zal Uw huisdokter of het ziekenhuis U berichten, wanneer het kind opgenomen kan worden.

De nodige formaliteiten, die aan de opname verbonden zijn, kunnen wel twee of drie uren in beslag nemen vanwege de inlichtingen, die het ziekenhuis moet hebben om Uw kind de juiste behandeling te geven, en het onderzoek, dat vereist wordt. Het is buitengewoon belangrijk, dat één van de ouders of de voogd zo lang bij het kind blijft om hem een gevoel van vertrouwen in de nieuwe en vreemde omgeving van een ziekenhuis te geven.

Hier zijn nog andere manieren, waarop U Uw kind kunt helpen deze nieuwe situatie onder ogen te zien. Het is wellicht de eerste keer, dat hij ooit van U weg is geweest. Begin met hem de waarheid te vertellen, waar hij heen gaat en waarom. Vertel hem, dat het ziekenhuis een plek is, waar de dokters en verpleegsters zullen helpen hem beter te maken. Als U dit zegt, zal Uw kind U vertrouwen en hij zal ook zijn dokters en verpleegsters vertrouwen.

Eén van de belangrijkste dingen is, dat U kalm en opgewekt blijft in de aanwezigheid van het kind. Hij zal zich zekerder voelen, als hij weet, dat U het ook bent. De verpleegsters en het personeel begrijpen, dat alles nieuw voor hem is en zullen proberen hem op alle manieren te helpen om aan zijn nieuwe omgeving te wennen.

Als Uw kind ingeschreven is, zult U in de meeste gevallen met hem mee kunnen gaan om enkele van zijn verpleegsters te ontmoeten en zijn kamer te zien. Dit op zichzelf zal zijn angst helpen verminderen. Het kind zal misschien overstuur zijn, als U weggaat, maar U kan er zeker van zijn, dat er alle moeite gedaan zal worden om hem gelukkig te maken in zijn nieuwe omgeving. U kunt het kind helpen door één of ander goedkoop stukje speelgoed of een boek van huis mee te brengen. Op die manier laat U iets vertrouwds bij hem achter, wanneer U hem zegt, dat U naar huis moet gaan. Hij zal misschien een beetje van streek zijn, als U weggaat, maar maak hem vooral niet overstuur door eenvoudig te verdwijnen. U persoonlijk kunt hem het beste gerust stellen met hem te vertellen, dat U terug zal komen. Als het tijd is om weg te gaan, vraag dan de zuster om een bezoekkaart en zie er achter te komen, of er ook speciale beperkingen voor bezoek van kracht zijn.

Hier zijn enige praktische punten om te onthouden, als U Uw kind naar het ziekenhuis brengt:

1) Neem alleen de kleren mee, die Uw kind aan heeft. Als hij in het ziekenhuis is, zal hij kleren dragen, die daar verstrekt worden. Er zal U gevraagd worden om zijn kleren mee te nemen, als U weggaat en kleren voor hem mee te brengen, als het tijd is om naar huis te gaan.

2) Geef de verpleegster alle bijzonderheden omtrent het diëet of de voeding van Uw kind en omtrent vorige ziektes. De dokter, die Uw kind bij de opname in het ziekenhuis onderzoekt, zal U ook vele vragen stellen omtrent Uw kind en omtrent de ziektes van Uw ouders en familie. Luister heel goed naar hem en beantwoord elke vraag zo goed als U kunt. Het is zijn bedoeling om alle gegevens in verband met de ziekte van Uw kind te krijgen.

3) Denk er aan om alle kaarten of bewijzen van ziekenhuisverzekering, verzekeringen voor doktersof specialistenbehandeling mee te brengen, die U hebt. Als Uw kind onder een verzekering valt, vraag dan bij de opname op het administratiekantoor van het ziekenhuis, wat precies door Uw verzekering gedekt wordt. Op deze wijze zult U van te voren precies weten, welke dingen U misschien zelf zal moeten betalen, als zij niet onder de verzekering vallen.

Als U zich zorgen maakt over de kosten van deze ziekte, ga dan Uw moeilijkheden bespreken met het hoofd van de boekhoudafdeling voor patiënten. De ziekenhuiskosten moeten betaald *worden*, wanneer het kind uit het ziekenhuis ontslagen wordt. Als U niet het voordeel van een ziekenhuisverzekering hebt, zal deze persoon Uw probleem met U bekijken en misschien middelen aan de hand kunnen doen om het op te lossen.

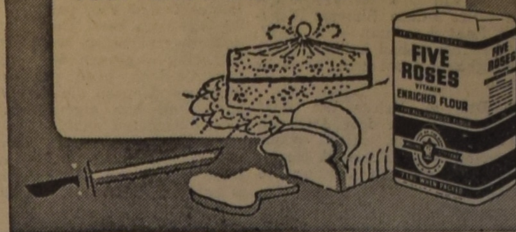
4) Er moeten ook bepaalde inlichtingen bij opname verstrekt worden op het administratiekantoor — gegevens als de juiste naam, geboortedatum, godsdienst, huisdokter en andere bijzonderheden. Al deze inlichtingen zijn absoluut noodzakelijk. Denk eens aan, hoe belangrijk het goede telefoonnummer kan zijn.

5) U zult er van op de hoogte gesteld worden, wanneer de dokter van het ziekenhuis toestemming heeft gegeven, dat Uw kind ontslagen wordt. U als ouder bent verplicht om hem te komen halen op de door het ziekenhuis vastgestelde tijd, zodat U niet een ander ziek kind een ziekenhuisbed zult onthouden.

6) Neem s.v.p. alle regels voor bezoek in acht en kom Uw kind niet bezoeken, als U verkouden bent. Er moet gewaakt worden tegen het gevaar van besmetting.

Wanneer U alle hier verstrekte raadgevingen opvolgt, zal zowel Uzelf als Uw kind er wel bij varen.

(Gedeeltelijk overgenomen uit een boekje, speciaal samengesteld voor ouders, door het Hospital for Sick Children in Toronto).

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

(59 — Slot)

In een bijeenkomst na de tweede predikatie werden de artikelen van het verdrag voorgelezen. Ik had er geen behoefte aan — liever wandelde ik nog eens met Hans door ons geliefd Nieuw Amsterdam, waar onze kinderen nu zouden opgroeien onder Engelse heerschappij.

We liepen de Herestraat uit naar de Wal en zagen nog juist onze Hans met Janneke Loockermans de richting van het Maagde-paadje in slaan. Dat ging gewoon door — Engelsen of geen Engelsen. Dan, de singel aflopend, zagen wij over de vlakte naar het land dat Anneke Jans haar kinderen had nagelaten. Wat kwam alles ons vertrouwd voor. Wij hadden de grachten zien graven, de vele huizen zien bouwen. Vergeleken met twintig jaar geleden was er toch een zekere welstand gekomen. Ik dacht aan moeders pastorietuin en haar wijnstokken...

Vijftienhonderd inwoners telde de stad nu.

We gingen niet langs de Herestraat terug, maar kozen de Prinsegracht. Daar was meer schaduw, want het was nog warm.

Dicht bij ons huis kwam onze achtjarige Jochem ons al opgewonden tegemoet. — Vader... moeder... morgen komen de Engelsen. En de stad krijgt een andere naam ook. Nieuw Amsterdam wordt Nieuw York! Ik ga ook Engels leren. Ik ga kijken, morgen, mag het?

— Je hebt het gehoord, zei Hans met een hoofdknik naar zijn weghollende zoon.

Het gevoel van beklemming waaraan ik deze week zo had te lijden, begon te wijken.

— Ik ben blij, zei ik tegen Hans, en toen hij mij verwonderd aanzag, zei ik nog eens: — Ik ben blij... Dat ik mijn gemoedsrust had hervonden moest zelfs de kinderen aan tafel zijn opgevallen. De spanning was gebroken.

Deze avond dacht ik sterk aan moeder.

Haar kinderen en kleinkinderen zouden een nieuw leven tegemoet gaan. Bij al de weemoed om wat voorbijging was er toch ook weer een nieuw begin.

Wat de toekomst verborg konden wij veilig aan God overlaten.

Uit het raam hangende zagen wij de Engelse bemanning over de verschansing hangen, vergramd dat de buit hen zou ontgaan...

Zo was het op die laatste dag van Nieuw Amsterdam, zondag 7 september 1664.

POSTSCRIPTUM

De directe aanleiding tot het schrijven van deze historische roman gaf het testament van Anneke Jans, een der "goede vrouwen van Manhattan", dat mij in 1952 in handen kwam bij het zoeken naar materiaal voor een TV-uitzending over de geschiedenis van New York.

Hierbij kwam ik tot de ontdekking dat van Amerikaanse zijde gedurende de laatste eeuw geen duimbreed gronds van het eiland Manhattan is verwaarloosd bij het in kaart brengen van de "bouwerijen" *) der eerste bewoners die er zich vestigden, nadat Hudson er in 1906 zijn ankers had laten vallen en Pieter Minuit het eiland voor zestig gulden koopwaar van de wilden had "gekocht". De indrukwekkende rij Amerikaanse publicaties over de historie van "Nieuw Nederland" met Nieuw Amsterdam als middelpunt, bevestigen de indruk dat de grondlegging van de miljoenenstad New York door de Amerikanen wordt gezien als een uiterst belangrijk stuk geschiedenis van hun, bij de landen van Europa vergeleken, nog jonge natie.

Het is genoegzaam bekend hoezeer vele Amerikaanse families trots zijn deze grondleggers tot hun voorouders te mogen rekenen. De bij de New Yorkers welhaast tot een mythe geworden figuur van Pieter Stuyvesant is hiervan zeker een sprekend voorbeeld, ten spijt van de resultaten van een onbevoordeeld historisch onderzoek zowel hier als in Amerika, dat aantoont dat het niet de overigens respectabele Pieter Stuyvesant, doch veeleer de al te kort gehouden burgers van Nieuw Amsterdam zijn geweest, die, getuige hun gepeperde "remonstranties" aan de Hoogmogende Heren in het vaderland, als exponenten kunnen worden beschouwd van de Amerikaanse zin voor vrijheid en democratie.

De taaie strijd van burgers als "Jonker" Adriaen van der Donck, Melijn, Kuyter en David Pietersz. de Vries tegen het autoritaire optreden van de directeuren der West Indische Compagnie gevoerd, bevestigen deze opvatting m.i. volkomen.

De Nederlandse historieschrijver Mr. J. W. van Balen heeft in zijn "Holland aan de Hudson" een voor een brede lezerskring bestemd overzicht gegeven van deze, merkwaardig genoeg bij het overgrote deel van ons volk weinig bekende, episode uit onze vaderlandse historie. Gaarne erken ik dat zijn verbazing over het feit dat tot dusver geen Nederlandse auteur deze boeiende stof gebruikte voor het schrijven van een roman, mij heeft gestimuleerd mijn reeds gewekte belangstelling om te zetten in een daad.

Voor het uitbeelden der menselijke verhoudingen bleek het testament van de "famous" Anneke Jans een goed uitgangspunt.

In de Amerikaanse historie kreeg zij een zekere vermaardheid door de landschenking in 1636 aan haar eerste echtgenoot Roelof Jansen. De "Anneke Jans-farm", na haar tweede huwelijk met ds. Bogardus de "Dominees Bouwerij" genaamd, werd door de erfgenamen in 1671 verkocht aan de Engelse gouverneur Francis Lovelace, bij welke overdracht de handtekeningen van de gerechtigden van Annekes inmiddels overleden zoon Cornelis zouden hebben ontbroken.

Toen Trinity Church (thans de rijkste kerk van New York) tenslotte eigenares werd van het grondbezit, kwam het tot een langdurig proces (overigens zonder resultaat voor de erfgenamen), door John Fiske genoemd "one of the most pertinacious cases of litigation known to modern history."

Dat Anneke Jans zelf tenslotte schuil ging achter die formidabele hoeveelheid processtukken en publikaties, is nauwelijks te verwonderen. In mijn roman gaat het uiteraard om Anneke Jans zèlf; wie zij was, hoe zij leefde, en wat zich tijdens haar leven in Nieuw Nederland heeft afgespeeld.

Aangezien Anneke Jans zowel voor als na haar huwelijk met de tweede predikant op Manhattan, ds. Everardus Bogardus, in de hoger gelegen patroonskolonie Rensselaerswijck heeft gewoond, behoefde ik slechts haar levensloop te volgen om tot dit doel te geraken.

Over Anneke Jansn heeft Ruth Putnam een zeer beknopte biografie geschreven, waarin enige onjuistheden voorkomen welke door John Reynnolds Totten in 1926 zijn achterhaald.

Tijdens mijn archiefonderzoek in New York, Kingston en Albany kon ik kennis nemen van vele speciaal aan Anneke Jans gewijde geschriften en artikelen, deels geschreven door belanghebbenden inzake de erfeniskwestie, deels gepubliceerd door historielievende nakomelingen. Vele hunner hypothesen berusten echter op vermoedens, zoals de hardnekkige familielegende dat Anneke Jans een kleinkind zou zijn van Willem de Zwijger, waarvan nog nimmer het historisch bewijs is geleverd. En schrijver van historische romans moet tenslotte een keuze maken uit het hem ter beschikking staande materiaal, ook als, zoals in het onderhavige geval, de onderzoekers elkaar tegenspreken. Ik liet mij in hoofzaak leiden door het werk van Stokes en Totten, dat m.i. onmiskenbare kenmerken draagt van een onbevooroordeeld historisch onderzoek, zonder daarbij het vaak interessante materiaal gering te schatten dat de lectuur van andere auteurs mij verschafte.

Tot de nakomelingen van Anneke Jans behoren bekende Amerikaanse families als De Lancey, De Peyster, Jouverneur, De Wit, Van Buren, Teller, Jay, Knickebocker, Morris, Schuyler, Van Cortland, Bogardus, Kierstede, Van Rensselaer, Kimball, Hagen e.a.

De historie van de Franse Jezuïetenpater Isaac Jogues, missionaris onder de Huron-Indianen in Canada (in 1930 heilig verklaard), is ontleend aan diens eigen brieven. Na zijn door de Hollanders van het fort Oranje voorbereide ontsnapping uit de handen der Mohawks gaf deze onverdachte tijdgenoot, kort voor zijn doorreis naar Frankrijk, in zijn "Novum Belgium" een uiterst merkwaardige beschrijving van Nieuw Nederland, waarvan een facsimile uitgave in de Koninklijke Bibliotheek te 's-Gravenhage berust.

Reeds Jogues getuigde van het sterk cosmopolitisch karakter van Nieuw Amsterdam, het New York van 1643, waar het Nederlands weliswaar voertaal was (wereldtaal op alle zeeën), doch waar toen reeds achttien talen werden gesproken.

Een der voornaamste oorzaken waardoor Nieuw Nederland tenslotte door de Engelse naburen werd overvleugeld, was het nijpend gebrek aan kolonisten. Blijkbaar had de gewone man het in de zeventiende eeuw in ons land te goed om het risico te nemen van een blijvende vestiging in een pas ontdekt werelddeel, waar de Indianen zich nog duchtig weerden, alle koopakten ten spijt.

Geheel anders was de situatie in Engeland waar, zoals in ons land twee eeuwen later zou geschieden, om religieuze redenen, een uittocht naar Amerika plaatsvond, waar deze puriteinen hun Nieuw Nederland stichtten, en het door de Hollanders schaars bevolkt gelaten Nieuw Nederland populeerden met het bekende gevolg dat Pieter Stuyvesant in 1664 eindelijk tegenover een tegenstander stond voor wie hij, zij 't door overmacht, moest bukken.

Hoewel in het huidige New York slechts weinig herinnert aan de Hollandse jaren van deze stad (Bronx, Yonkers (v. d. Donck!), Harlem, Spuyten Duyvil, Hellegat, Staten Island, Brooklyn (Breukelen)), waait op de punt van Manhattan naast de Amerikaanse vlag nog altijd de stadsvlag in de prinselijke kleuren oranje-wit-blauw.

Langs de Hudson vindt men echter nog originele Hollandse huizen huizen uit de zeventiende eeuw, zoals in Kingston en Hurley, terwijl Albany (het voormalige Beverwijck) trots is in het bezit te zijn van de oudste preekstoel in Amerika welke in 1656 uit Amsterdam (mèt uurglas) werd geïmporteerd en betaald met bevervellen.

Maar wat de bezoeker uit Nederland het meest treft is zeker de diepgaande belangstelling der Amerikanen voor de eerste Hollandse nederzettingen. Deze belangstelling is hartverwarmend.

Rest mij mijn hartelijke dank te betuigen voor de vele aan mij bewezen diensten aan de directeur en beambten van de Koninklijke Bibliotheek en het Rijksarchief te 's-Gravenhage, alsmede aan Professor Henry S. Lucas van de University of Washington, de State Clerk van New York en de in New York gevestigde Holland Society, de New York Historical Society alsmede de New York Genealogical and Bibliograhpical Society.

In Kingston aan het Senate House en in Albany aan de Manuscripts and History Section of The New York State Library, the Albany Institute of History and Art, en The Dutch Settlers Society of Albany.

Tenslotte aan onze in Amerika verblijvende landgenoten Prof. Dr. B. Hunningher van de Columbia University te New York en de heer Y. C. Spyksma, New Jersey.

Ik hoop dat mijn roman "uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was", er mede toe zal bijdragen de historische lotsverbondenheid van Nederland en Amerika te verlevendigen.

's-Gravenhage, 6 december 1957. P. J. Risseeuw.

*) Boerderijen.

Ingezonden

Socialisme Beschamend?

Geachte Red.,

Met verwondering heb ik twee artikelen van Drs. M. Vrieze gelezen t.o.v. James Shaver Woodworth. Laat deze man — J. S. W. — z'n fouten gehad hebben, maar de eerlijkheid moet toch betracht worden.

Als Drs. M. Vrieze het recht gegeven wordt om deze artikelen te publiceren, zou mijns inziens ook iemand hetzelfde recht mogen hebben die het van een andere kant bekijkt.

'k Geloof niet dat Drs. Vrieze erg op de hoogte is met de maatschappelijke en meer nog sociale nood, die onder een schijn van welvaart toch werkelijk heerst in Canada.

Wat hij van het socialisme zegt is erg negatief. De geest van schrijven is niets anders dan een bangmakerij voor het z.g. vreselijk socialisme. Door socialistisch te zijn raakt men de juiste kijk op Christus en Zijn Kerk kwijt, wil hij ons doen geloven. Ik kan Drs. Vrieze wel heel iets anders vertellen. Wij komen van een streek in Nederland waar, door de sociale onbewogenheid der kerk middelijkerwijs in de laatste eeuw hele dorpen practisch van de kerk vervreemd zijn.

Deze winter heb ik een trip naar Nederland gemaakt. 'k Heb zoveel mogelijk het goede van Canada naar voren gebracht. En we hebben het hier ook goed gehad, hoewel ik nu "unemployed" ben. Maar de sociale voorzieningen .... I was ashamed to talk about it. Old age pension — waar de rechtse partijen in Nederland zo op tegen waren. U weet wel "staatspensioen" is slechts $ 55 voor personen boven 70 jaar nota bene. Geen nationale doktersverzekering, werkloosheidsuitkering ongeveer 50% van het normale loon, geen ziektewet-uitkeringen. Mensen die ziek worden en buiten hun eigen schuld bij "relief" moeten aankloppen wordt gevraagd hun huis en dergelijke te verkopen. En zo zijn er wel meer dingen op te noemen. Hoe is het mogelijk in de tweede helft van de twintigste eeuw.

Drs. Vrieze in zijn artikelen haalt Colijn nog aan. Ik kan me nog goed herinneren, dat in de Colijn-periode — toen ik nog een kind was — m'n moeder soms schreide omdat ze geen kleren en de nodige bedding voor ons kon kopen.

Ik kan Drs. Vrieze eigenlijk geen verwijten maken. Voor deze dingen moet men de ogen open gaan.

Voordat ik in 1953 in Canada kwam, was ik ook zo uiterst rechtsgezind. Ik heb me ook uitgesloofd in het bezorgen en verspreiden van Anti-Rev. verkiezingspamfletten. Maar dat kwam omdat je er mee opgevoed was. En het is moeilijk zoiets van je af te werpen. Maar als we eerlijk zijn is het niet aan de rechtse partijen te danken dat al die sociale voorzieningen er gekomen zijn. Het is de P.v.d.A. geweest die na de oorlog er de stoot aan gegeven heeft.

De rechtse partijen hebben er de eer niet van dat m'n Moeder — een oprecht Christin — nog een onbezorgde oude dag in Nederland mag genieten. God de eer, die de z.g. kinderen der wereld — volgens Drs. Vrieze's inzicht hiervoor heeft willen gebruiken.

Moeten we als Christenen eigenlijk niet beschaamd staan? En weer, hoe is het mogelijk, dat een Drs. Vrieze, waar we het het minst van verwachten, te velde trekt tegen zulk een nobel streven.

Waarom is het eigenlijk dat in "Calvinist-Contact" de C.C.F. altijd de klappen ontvangt en de andere partijen met minder Christelijke beginselen schotvrij gaan? Is die niet beneden de waardigheid van "Calvinist-Contact"? Zou het bovendien niet beter zijn van "Calvinist-Contact" om zich van politiek te onthouden en zodoende een anders politieke gevoelens niet te bezeren?

Hoogachtend,

E. H.

KORT, MAAR GEEN KORTAF, ANTWOORD AAN DE HEER HAMMINGA

De reactie van de heer Hamminga op enkele artikelen over Woodworth kan ik, laat ik dat voorop mogen stellen, levendig begrijpen. Hij is gegrepen door het socialisme, en er is in het socialisme ook inderdaad veel wat een man kàn boeien. Iedere levens- en wereldbeschouwing — want dat is ook het socialisme! — heeft tenslotte iets fascinerends voor wie er werkelijk gedegen kennis mee maakt. Het heeft het socialisme daarbij niet ontbroken aan uiterst boeiende figuren die op indringende en veroverende wijze hun idee wisten voor te stellen. Daar komt bij dat we in het gesprek rond het socialisme altijd, om het nu eens zo te zeggen, zo "dicht bij huis" blijven, waar het telkens weer gaat over de vragen van eten en drinken, kleding en loon, werkgelegenheid en sociale voorzieningen. Het gaat over dingen waarbij we toch allemaal wel heel nauw en dagelijks betrokken zijn. En.... het socialisme pretendeert in het bezit te zijn van de oplossing van de problemen die daarbij rijzen!

De heer Hamminga stelt dat de socialistische beweging in deze wereld toch eigenlijk al lang bewézen heeft dat zij de oplossing bezit. Zijn allerlei sociale voorzieningen er immers niet gekomen juist door de P.v.d.A.? En is dat geen voldoende bewijs? En is "de sociale nood die onder een schijn van welvaart toch werkelijk heerst in Canada" niet nog een extra-bewijs bovendien?

Het doet me goed dat de heer Hamminga mij in feite — zachtjes — verwijt dat ik de dingen hier in Canada veel te licht, veel te optimistisch zie. De laatste tijd moet ik me juist nogal eens verweren tegen precies het omgekeerde verwijt: dat ik te pessimistisch, te donker de dingen kleur. Maar zou het niet eerder zo zijn dat onze beoordeling van hoe het er nu eigenlijk ergens in enig opzicht bij staat vrijwel geheel **afhangt van de maatstaven die men hanteert**? Ik ben ervan overtuigd dat het onmogelijk is iemands visie en kijk op de stand van zaken te verstaan wanneer men zijn bijzondere maatstaven niet kent die hij zich heeft gekozen. Kijk, daarover moet het gaan, ook in de vragen die rijzen rondom het problemen-complex van sociale en maatschappelijke stand van zaken, socialisme en christelijke politiek: welke maatstaven gebruikt U?, welk uitgangspunt hebt U?, welke normen hebben voor U wel en welke hebben voor U geen kracht?

De Nederlandse socialist zal inderdaad geloven dat het de P.v.d.A. was die de "zegeningen" van een waarachtig sociaal beleid heeft verschaft aan het Nederlandse volk. En professor Zijlstra, die toch ook al geruime tijd deel uitmaakt van de Nederlandse regering, kan daar vlak tegenin zeggen op een Deputatenvergadering in 1959 "Teveel en te lang is ons voorgehouden dat er zonder de P.v.d.A. van een waarachtig sociaal beleid niets terechtkomt." En een derde zal daaraan dan nog willen toevoegen dat het nog maar helemaal de vraag is of we hier ook inderdaad van "zegeningen" kunnen spreken. Zou het dan ook niet goed zijn eens wat meer studie te maken van de grondslagen, de uitgangspunten, de beginselen die het socialisme beheersen en tegelijkertijd ook van die principes die ten grondslag behoren te liggen aan de christelijke actie? Dan zal vanzelf na die tijd ook wel blijken welk oordeel er moet worden geveld over de houding der kerk en over het beleid in de Colijn-dagen. Dan ontkomt de kerk heus niet aan een scherpe critiek, evenmin als de christelijke vooroorlogse activiteiten. Maar toch zal dan de gemakkelijkheid verdwijnen waarmee de heer Hamminga b.v. de P.v.d.A. naar voren schuift, en er zal bij hem dan ook wel wat verdwijnen van de boeiende kracht van het socialisme.

Intussen heeft de heer Hamminga de vinger gelegd bij een zaak die zeker tenvolle onze aandacht moet blijven houden: de sociale en maatschappelijke voorzieningen, de overheidstaak en het concrete program der bestaande, invloed oefenende partijen in ons land. De heer Hamminga is ietwat bevreesd dat de C.C.F.-ideeën als zondebok moeten fungeren, zodat daarmee onbedoeld of ongewild wind zou worden geblazen in de zeilen der andere partijen die hij bepaaldelijk niet al te zeer waardeert. Laat ik het wat mij betreft duidelijk mogen zeggen: de artikelen over Woodworth bedoelden allerminst een stukje propaganda voor liberale of progressive-conservative gedachten. Verre van dat! Maar laat de heer Hamminga zich niet al te zeer verbazen dat een uit Nederland afkomstig, gereformeerd predikant, die zich juist steeds bijzonder heeft geïnteresseerd voor de bestudering van het socialisme, desondanks of misschien juist daarom overtuigd anti-revolutionaire inzichten heeft. Laat Calvinist-Contact, dat is mijn oprechte overtuiging, daarom maar voortgaan, meer nog dan tevoren wellicht, aandacht te geven aan wat wij noemen de politiek. Laat daarbij de aandacht ook vallen op de grondslagen vooral. Dan komen we verder. Zou het niet aanbeveling verdienen eens bijzondere aandacht te geven aan boeken als van Diepenhorst, Christelijke Politiek? En wat de situatie in Nederland betreft zou ik ieder die daarbij evenals de heer Hamminga geïnteresseerd is deze maal bijzonder willen wijzen op het bekende blad A.R. Post, met name het Februari-nummer, waarin de sociale en maatschappelijke politiek van na de oorlog bijzondere aandacht krijgt. Tenslotte: heel hartelijk dank voor Uw critische belangstelling.

M. V.

Werkloosheid - Verzekeringswet van Canada

door John Kraay.
(Laatste van 3 artikelen)

In de publikatie van vorige week hebben we o.a. behandeld hoe U voor uitkering in aanmerking komt. Er is toen echter gezegd, dat het in sommige gevallen mogelijk is om uitkering te verkrijgen, al hebt U niet genoeg zegels om de normale vereisten te voldoen. Dit is de z.g.

Seizoen Uitkering
(Seasonal Benefit)

Seizoen uitkering wordt alleen tijdens de winter- en lentemaanden uitbetaald. Om precies te zijn: vanaf de week waarin 1 December valt, tot en met de week waarin 15 Mei valt. Hoe lang Uw seizoen uitkerings-periode voortduurt hangt af van het aantal zegels dat U hebt, maar de week van 15 Mei is altijd onherroepelijk het einde.

Hoe U voor seizoen Uitkering in aanmerking kunt komen.

Als U minstens 15 contributieweken ná de Zaterdag voor 31 Maart j.l. kunt aantonen, kunt U 5 weken uitkering ontvangen voor iedere 6 wekelijkse contributies. Met andere woorden, als U na verleden Maart vier maanden vast werk gehad hebt, en zowel U als Uw werkgever contributies betaalden, kunt U van seizoen uitkering verzekerd zijn.

Indien U aan deze condities niet voldoen kunt en Uw vorige periode van uitkering geëindigd is ná de week waarin 15 Mei j.l. viel, kunt U een maximum van 25 weken uitkering krijgen.

Alle andere vereisten, zoals dat U tenminste een gedeelte van de week werkloos bent, dat U werken kan en wil, dat U geen succes hebt in Uw pogingen ander werk te verkrijgen, enz. zijn hetzelfde als voor normale uitkering. Het wekelijkse bedrag van de uitkering is ook gelijk.

Uitkeringstarief

Onderstaande tabel geeft aan hoeveel uitkering U mag ontvangen, gebaseerd op hoeveel U in Uw werk verdiende en hoeveel contributie U betaald hebt.

Nu moet U wel in het oog houden dat, indien U kort geleden een loonsverhoging gehad hebt, U misschien niet volgens dit hogere tarief ontvangt, omdat de Commissie rekening houdt met het gemiddelde van Uw contributies. Als U later weer werkloos wordt, zult U dit hogere tarief waarschijnlijk wèl krijgen.

Als U minder dan $ 9.00 per week verdient, krijgt U maar een crediet van een half zegel, dus hebt U er 60 nodig inplaats van 30, voordat U voor normale uitkering in aanmerking komt.

Als U meer dan $ 9.00 en minder dan $ 15.00 verdient, ontvangt een alleenstaand persoon $ 6.00 uitkering per week en iemand met één of meer afhankelijken (dependents) krijgt $ 8.00 uitkering.

Het is toegestaan om een bepaalde som gelds per week te verdienen en toch recht te hebben op de gehele uitkering. Maar als U meer verdient dan in de tabel gespecificeerd is, wordt het bedrag dat U meer verdiende, afgetrokken van het bedrag dat U ontvangt.

Indien U normale uitkering ontvangt, krijgt U 1 week uitkering voor iedere 2 weken contributie die U gedurende de laatste 2 jaar betaald hebt.

Als U een vorige periode van uitkering in die tijd gehad hebt, tellen alleen de contributies vanaf de tijd van die periode begon, of van het afgelopen jaar, wat de langste tijd maar is. Het minimum is 12 weken van uitkering en het maximum is 1 jaar.

Voor seizoen uitkering is het minimum 12 weken en het maximum 25 weken.

Enkele waarschuwingen.

Als U niet in staat bent, om een geschikte baan te nemen die U aangeboden wordt, of dit niet wilt (ready, willing and able), of als U niet zelf naar werk zoekt, kunt U geen uitkering ontvangen.

Als U van Uw werk ontslagen bent wegens wangedrag, of als U uit eigen beweging weggegaan bent, kunt U tot 6 weken voor uitkering gediskwalificeerd worden.

Als U gegevens aan de Commissie verstrekt waarvan U weet dat ze onjuist of misleidend zijn, kunt U tot $ 500.— boete veroordeeld worden, of 6 maanden gevangenisstraf, of beide.

Als U ontslagen bent wegens ziekte, of als U gedurende Uw wachttijd ziek wordt, nadat U Uw reclamatie ingediend hebt, wordt U voor uitkering gediskwalificeerd. Als U ziek wordt terwijl U uitkering ontvangt echter, gaat de betaling gewoon door.

Gemiddeld Wekelijks Inkomen	Alleenstaand persoon Uitkering	Alleenstaand persoon Toegestane Verdienste	Persoon met afhankelijken Uitkering	Persoon met afhankelijken Toegestane Verdienste
Minder dan $ 9.00	—	—	—	—
9 en minder dan 15	6	3	8	4
15 en minder dan 21	9	5	12	6
21 en minder dan 27	11	6	15	8
27 en minder dan 33	13	7	18	9
33 en minder dan 39	15	8	21	11
39 en minder dan 45	17	9	24	12
45 en minder dan 51	19	10	26	13
51 en minder dan 57	21	11	28	14
57 en minder dan 63	23	12	30	15
63 en minder dan 69	25	13	33	17
69 en meer	27	14	36	18

(Veranderingen voorbehouden.)

Het is belangrijk om de wekelijkse rapporten accuraat in te vullen. Deze formulieren worden U door de Commissie verstrekt.

Hierop geeft U aan, hoeveel U verdiend hebt in de week waarvoor U uitkering verlangt. Het zou niet eerlijk zijn onjuiste gegevens in te vullen, omdat de verzekering er niet is om U te verrijken, maar om U en anderen in een moeilijke tijd te helpen.

Aanstaande moeders kunnen uitkering krijgen wanneer zij werkloos zijn gedurende de eerste weken van zwangerschap, als zij bewijzen kunnen dat zij in staat zijn te werken. In de latere weken van zwangerschap en direct na de geboorte van een kind wordt gewoonlijk geen uitkering gegeven.

Nationale Werkverschaffingsdienst
(National Employment Service)

Naast de verzekering, heeft de Commissie van Werkloosheid Verzekering een branche die zich speciaal bezig houdt met het helpen van werkers die werk zoeken.

Om dit te doen, wint de Commissie informaties in aangaande werkgelegenheden en werkers die werken willen, en geeft deze informatie door aan alle werkers in iedere plaats.

Zodoende, wanneer er werk in Toronto beschikbaar is voor b.v. metselaars, wordt dit in Hamilton geadverteerd en zelfs in Vancouver. In ieder plaatselijk kantoor kunt U een reclame-bord aantreffen met aangifte van werk op allerlei gebied.

De Commissie helpt ook de werker die werk zoekt om te verzekeren dat er geen rassen-, nationaliteits-, kleur-, religie- of politiek onderscheid gemaakt wordt.

Het maakt geen verschil of U werkt of niet, of wat voor soort werk U doet, indien U ander werk zoekt, staat de Nationale Werkverschaffingsdienst klaar om U te helpen.

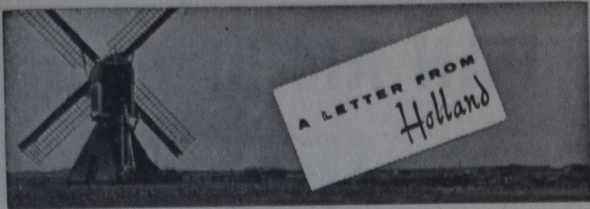
Als U ander werk zoekt, of U wilt in Uw tegenwoordig werk meer scholing ontvangen, kan het plaatselijk kantoor U vertellen waar werk of cursussen beschikbaar zijn.

U kunt een sollicitatie-formulier invullen en aan de hand van deze gegevens, probeert de Commissie geschikt werk voor U te vinden. U kunt deze sollicitatie iedere 14 dagen vernieuwen, door hen te laten weten dat U er nog niet in bent geslaagd geschikt werk te vinden. Uw sollicitatie is 14 dagen geldig, wanneer U haar niet vernieuwt, zoekt de Commissie niet langer naar werk voor U.

Indien U meer informatie of verklaring wilt hebben aangaande Uw uitkering, Uw werk, of iets dat met Uw werk in verband staat, kunt U de Nationale Werkverschaffings Dienst hiervoor vragen, en zij zullen U graag helpen. U kunt van beleefde behandeling en iedere mogelijke poging om U te helpen, verzekerd zijn.

De Werkloosheids Verzekerings Commissie is er om U te helpen in de tijd dat U die hulp het meest nodig hebt. Wij hebben het recht en het voorrecht om hiervan gebruik te maken, en de verplichting om in deze transacties absoluut eerlijk met hen te zijn.

You're master over your words until you've uttered them-then they're your master.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Twee weken geleden concentreerde de algemene belangstelling zich nog op de nieuwste verbazingwekkende stap van Indonesië: het verzoek aan Engeland, niet langer de belangen van Nederlandse onderdanen te behartigen. Inmiddels is die alweer afgezakt. Men kan zich nu eenmaal niet blijven verbazen.

In Londen, waar de premiers van de Gemenebestlanden bijeen waren, heeft minister Luns met enkele van die premiers ontmoetingen gehad. Onder andere met premier Nehroe van India, premier Abdoel Rahman van de Maleise Federatie en premier Diefenbaker van Canada heeft hij gesprekingen gevoerd. Die hebben weinig opgeleverd, want zelfs de Maleise premier, die een goedbedoelde poging in deze richting heeft gedaan, ziet nu geen heil meer in bemiddeling. Nieuw was voor minister Luns de suggestie in een bericht van het internationale persbureau Reuter, Nederlands Nieuw Guinea onder beheer van de Verenigde Naties te stellen. India, Malakka en Australië zouden daartoe een drielandencommissie moeten vormen. Op een drukbezochte persconferentie, die hij in Londen hield, verklaarde onze minister dat voor Nederland alles er van zal afhangen hoe de voorwaarden zijn voor zulk een beheer.

Het lijkt er op of de toekomstige onafhankelijkheid van de bevolking van Nieuw Guinea vrijwel niemand in de wereld interesseert. Alleen Nederland blijkt er tot dusver iets voor over te hebben, voor de Papoea's de mogelijkheid voor politieke zelfstandigheid open te laten.

Niet heel belangrijk, maar toch wel tekenend voor de situatie in Nedetrland, was het relaas over een twintigste-eeuwse holenbewoner in Nederland, dat uitvoerig in de kranten heeft gestaan, De 61-jarige Friedje van Heugten had zijn intrek genomen in een hol in de bossen onder de gemeente Deurne, ergens in de buurt van de grens tussen Noord Brabant en Limburg. Het was een man, die geen kwaad deed en niemand overlast bezorgde. Hij noemde zich een natuurmens en hij leefde 'van wat de natuur hem bood'. Om dat te kunnen doen had hij een goedverzorgd bestaan opgegeven en zijn vrouw en kinderen in de steek gelaten. Geld had hij als holenbewoner weinig of niet nodig, maar hij bezat het wel. Volgens zijn zeggen heeft hij een geblokkeerd kapitaal van zeker f 60.000 in Canada staan; zijn curator stuurt hem daarvoor prompt ieder kwartaal f 368 rente.

Het geluk, dat deze natuurmens in zijn hol gevonden had, kon onze moderne Nederlandse samenleving hem niet gunnen. Waarom niet? De man vormde een mogelijkheid voor brandgevaar in onze kostbare bossen! Hij had al een keer, weliswaar per ongeluk, een begin van bosbrand doen ontstaan. Vanwege het brandgevaar moest hij uit de bossen worden verwijderd. De gemeente Deurne heeft hem — gratis — een stevig bouwsel ter beschikking gesteld, namelijk een voormalig transformatorhuisje, dat vrij en afgelegen is, in de buurt van water. Men was zelfs bereid in dat huisje voor hem een raam aan te brengen, maar Friedje zei, dat hij de deur wel zou openzetten als hij licht nodig had. Voor een stookgelegenheid zou hij zelf wel zorgen. En verder begreep hij niet, waarom men zich zo druk om hem maakte.

De Nederlandse samenleving van haar kant begrijpt niet waarom deze man, die relaties met Canada onderhoudt, nu juist in het dichtbevolkte Nederland als holenmens wil optreden. Of het hem in Canada gelukt zou zijn?

Over de merkwaardige verhoudingen op de Nederlandse arbeidsmarkt ditmaal geen cijfers, maar een paar berichtjes.

'Ook in West-Duitsland maakt men zich ongerust over de praktijken van Nederlandse ronselaars, die Nederlandse (soms ook Belgische) arbeidskrachten zoeken voor Duitse bedrijven en daaraan een dikke boterham verdienen. Naar schatting opereren in de zuidelijke grensprovincies een tweehonderd ronselaars.'

En daartegenover dit:

'Het Italiaanse ministerie van arbeid is begonnen met het recruteren van 125 geschoolde arbeiders voor emigratie naar Nederland. Er wordt gezocht naar 70 timmerlieden, 100 metaalarbeiders, 20 cementarbeiders en 25 spoorwegfunctionarissen.'

Terwijl aan de ene kant Nederlanders in Duitsland gaan werken, komen aan de andere kant Italiaanse arbeiders Nederland binnen!

Overleden is, 95 jaar oud, een Nederlandse evangelist, wiens naam ongetwijfeld ook in Canada bekend zal zijn: Johannes de Heer. Nog altijd was hij hoofdredacteur van het blad 'Het Zoeklicht', dat nu al meer dan 40 jaar bestaat, en leider van de Maranathabeweging. Vooral door het blad 'Het Zoeklicht' droeg hij de Maranathaboodschap uit. Ontzaglijk groot is de invloed die hij door zijn bundel geestelijke liederen heeft uitgeoefend. Op die bundel is van de kant van de vakmusici veel kritiek uitgeoefend, maar in de kringen van het eenvoudige volk was hij geliefd. 'De bundel van Johannes de Heer' hoord bij het orgel, dat vroeger vele gezinnen bezaten. Hoewel het orgel hoe langer hoe meer uit de Nederlandse huizen verdwijnt, wordt 'de bundel van Johannes de Heer' nog steeds verkocht. Een onlangs verschenen nieuwe en enigszins gewijzigde uitgave moest binnen een paar maanden worden herdrukt.

Johannes de Heer was geen kerkelijke, maar ook geen antikerkelijke figuur. Hij bleef zijn leven lang Hervormd en werd onder grote belangstelling vanuit de Hervormde Kerk van Driebergen begraven.

Deze evangelist, die op ontelbaar vele Nederlanders een gezegende invloed heeft gehad, zal ook na zijn dood nog spreken. Het stichtingsbestuur van 'Het Zoeklicht' zal een plaat uitbrengen met een aantal door hem gezongen liederen en een korte evangelisatieboodschap, door hem gebracht.

In deze weken hebben bijna alle grote politieke partijen vergaderingen gehouden, waar het regeringsbeleid aan de orde kwam.

In de algemene vergadering van de Vrijzinnig Democratische Partij betuigde Professor Oud zijn instemming met het algemene beleid van de regering-De Quay. De liberalen hebben wel kritiek, maar die raakt niet de hoofdlijnen.

Op het congres van de Partij van de Arbeid is uitgesproken, dat de socialisten eventueel bereid zouden zijn tot samenwerking met de Rooms Katholieken in de regering.

Het Partij-Convent van de Antirevolutionaire Partij heeft zich eveneens bezig gehouden met de actuele politieke situatie. Bij de discussie bleek, dat er tussen de a.r. ministers, de a.r. Tweede Kamerfractie en de a.r. partijleiding geen principiële verschillen bestaan.

Tenslotte heeft de partijraad van de Katholieke Volkspartij uitgesproken, dat eventuele wijzigingen in het ontwerp algemene kinderbijslagwet niet bij voorbaat van de hand zullen worden gewezen. Dat ontwerp algemene kinderbijslagwet is het 'gevaarlijkste' politieke onderwerp, dat op het ogenblik aan de orde is. Van de parlementaire behandeling van dit onderwerp, die niet lang op zich zal laten wachten, is het al of niet voortbestaan van het kabinet afhankelijk. Regeringspartijen als V.V.D. en K.V.P. hebben hierover een nogal uiteenlopende opvatting. Of een compromis kan worden gevonden?

Kort Nieuws:

In de eerste week van mei zal op alle Nederlanders een beroep worden gedaan gelden bijeen te brengen voor het uitzenden van voedseldeskundigen naar West-Nigeria.

Op het Rotterdamse vliegveld Zestienhoven zullen drie nieuwe luchtlijnen worden geopend.

Met ingang van de zomerdienst zal de K(oninklijke L(uchtvaart) M(aatschappij) haar activiteiten met 30% uitbreiden.

"PAKISTAN DAY"

De Pakistaanse ambassadeur in Nederland, H. Exc. de begum Raana Liaquat Ali Khan, heeft Donderdag 23 Maart j.l. in Den Haag gerecipieerd ter gelegenheid van "Pakistan Day", de viering van de onafhankelijkheidsdag.

Ook Minister Luns kwam op deze receptie zijn opwachting maken: hier kust hij op hoofse wijze de hand van zijn gastvrouwe.

CUBAANSE DIPLOMATIEKE MISSIE OP MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN IN DEN HAAG ONTVANGEN

De Cubaanse diplomatieke missie in Nederland, onder leiding van de ambassadeur, heeft ontslag genomen uit protest tegen de politiek van Fidel Castro. Voor het gebouw van het Ministerie wordt de ambassadeur, Z.E. Ingnacio Fiterre, omringd door journalisten.

Voorzichtig met cursussen

Een lezer in Alberta schrijft ons over een ervaring die vijf jonge mensen hebben opgedaan met het nemen van een cursus in electronics. De betrokkenen hadden, volgens de briefschrijver, $500 betaald om na geslaagd te zijn voor het examen, uit te vinden dat het diploma niets waard was.

Wij willen de naam van het betreffende instituut nu niet noemen, omdat ons geen volledige gegevens ten dienste staan. Wel is een waarschuwing om voorzichtig te zijn op zijn plaats. Natuurlijk zijn er uitstekende Onderwijsinrichtingen, doch alvorens men een cursus van een onbekend instituut neemt, vrage men eerst inlichtingen bij bevoegde personen of instanties, b.v. onderwijskrachten, boards of education, Better-Business-Bureaux, Chambers of Commerce, ed.

TALKING BUSINESS

by D. Van Leeuwen, C.P.A.

•

Business opportunity

If this article was written in Dutch it would be entitled "Die schrijft die blijft". There is a lot of truth in the old saying. How often could you have avoided a foul deal if you had taken the time to sit down and figure it out on a piece of paper.

May I give you a simple example? Mr. Quickrich approaches Mr. Dope to sell him the Goldmine Restaurant for $ 15,000.00. Weekly sales $800.00 to $1,200.00. Food cost at the most 50%, rent, wages, electricity only run $2.50 per week. There you are sir, $100.00 to $250.00 clear per week, and, of course, you can do better! The previous owner was sick(with worry). Sounds good, looks good, you have saved the down payment of $3,000.00, so why not?

Now let us take a piece of paper and a pencil and see. Your gold mine has room for 24 seats and 6 bar stools. $800.00 to $ 1200.00 per week means that you have to sell $135.00 to $200.00 per day or $3.75 to $6.70 per seat available. If you take one step further and figure out how many breakfasts, lunches, and suppers you need per seat you will find that even if you sell one breakfast, two lunches, and two suppers per seat available you would only sell $4.75 daily (at average prices). And this is quite a target per seat available.

My example happens to be close to a real case. Fortunately the people involved were able to claim misrepresentation and to back out of the deal, but not without the loss of half the down payment, and some very uncomfortable months whilst trying to make their gold mine produce, and before calling in some expert advice. How much easier would it have been if they had made this little calculation before they decided to buy.

We have learned that in cases where we are consulted by people who want to go into a business venture we really have to handle the prospective buyer with kid gloves. We find that people, once they have their eye on some business opportunity, become feverish, and sometimes even get hallucinations. Is is very hard to make them stop and think. Everything is wonderful, and they simply don't want to be cooled down. Another invariable circumstance is that there is a great rush. Other people are looking too, the previous owner is sick and simply has to go to California or die within a week, and so on.

Our usual approach is to hear the full story, and then to start probing the facts.

1. Get the history of the business. In a bonafide sale it is usual that books are open for inspection to the prospective buyer. It is a poor sign if you can only go by the figures presented to you by the broker, without a certificate from a professional accountant, or without checking these figures out of the actual records. For some reason the list of expenses given always seems to be shorter than lists of expenses we see in statements prepared by us for similar enterprises.

2. Once you have the history of the business, try to draw the most important conclusions, especially the trend. Are sales going up or down, and what seems to be the reason?

3. Make up your own budget. There is never any telling with certainty what your revenue or expenses are going to be, but that is no excuse for not trying to find out as closely as possible. It seems a painstaking job to sit down and to approach your potential sales from all angles, but it is rewarding. If you tell me that you hope to sell $100,000 of glass ware, I should ask, what makes you think that?

(a) Is it in line with the sales in the previous years?

(b) Who will be your customers, and what volume will each take? (Maybe one big customer won't buy from you anymore, or one class of customers won't)

(c) What sort of product will make up the $100,000. A, B, and C? (There might be no future for B.)

(d) Who will sell the $100,000. How much do you apportion to each salesman?

Revenue is usually the most difficult aspect to estimate. Therefore you should approach it from all possible angles.

Expenses are easier to estimate, but again it is a painstaking job. A person wanting to sell his business is not going to stress his expenses either of the past or in the foreseeable future. You will have to check them yourself. Do not take estimates where it is possible to get exact figures.

Above I mentioned how to forecast sales. Once you have established your expenses, try to find out your break-even point. If the fixed expenses of a business are $250.00 per week and the gross profit on your product is 100%, you know that you have to sell $500.00 per week to break even. In establishing your break-even point it is wise to include in fixed expenses the amount you need to live. Beginning business men are often so eager that they don't seem to realize that they need money themselves.

Finally when you are convinced that you have a good opportunity make sure that the papers are drawn up correctly. Besides the usual legal matters such as searching that the vendor has a clear title to everything he is selling, that there are no executions attached to the property, and that the Bulk Sales Act is complied with, you should consider your income tax position. Try to set out in the Bill of Sale the price you are paying for equipment etc., and what you are paying for Goodwill. Since you will be allowed to depreciate equipment, it is better for the purchaser to establish a price as high as possible for the Chattels, and a price as low as possible for the Goodwill.

There are some good business opportunities, but I am quite safe to say that there are ten times as many bad ones. Then there are of course the simply fraudulent ones, you can read about in your paper as they are written up by Pierre Berton and others.

What is a good business opportunity? I would say, one that provides you with two things:

(1) Salary for your time and effort.

(2) A return on your capital of, say 10%.

The first point is simple. You know how much you can earn in a job, at least approximately. In establishing what you are looking for when you are working for yourself you either set a higher price or a lower price. To some people the burden of responsibility is so heavy that $300.00 per week would not pay for the grey hair incurred. To other people the pride and joy of being your own boss is so important that they would work eighteen hours a day for $50.00 per week, rather than working for somebody else.

The return on capital is a more difficult question. One of the important factors is risk. If you put your money in the bank there is no risk consequently your interest rate is low. If you put your money in industrial common stock there is more risk, and consequently you want to be compensated for this risk by way of a better return on your investment. The same applies in business opportunities. If there is a good chance to lose your investment you will not take that risk unless there is an equally good chance to make a good gain. One thing you should also consider. No matter whether you buy something for $ 10,000 or $100,000 if your down payment is $3,000 your investment is $3,000 and you should measure the return on capital on $3,000, because that is all you are investing.

A final point I would like to make is limitation of risk. I have written about this previously in "Why a Limited Company". Don't enter into a business venture Lock, Stock, and Barrel. Try to limit your risk to the amount of capital invested. If you cannot go into it as a Limited Company, at least have your personal belongings in your wife's name. People you deal with in business must look to your business to make a profit on their products not to your house in which you and your family live. Of course, you must not rob your business (or your creditors) to put the money in your house, but on the other hand there is no requirement, legal or moral, to risk your existing personal assets where adequate capital and fair effort were put into your business.

Back to the farm ?

De door Minister Connell uitgesproken en door ons in C.C. afgedrukte suggestie "Back to the farm" heeft heel wat pennen in beweging gebracht. Opvallend was dat bijna elke schrijver de situatie bezag vanuit zijn eigen ervaringen en resultaten. Hier volgt — als slot voorlopig — een brief waarin de schrijver het werken op de farm in ruimer verband beziet. Onze dank aan alle briefschrijvers.

Red. C.C.

•

Tot mijn spijt heb ik alles niet gelezen wat er over "Back to the farm" geschreven werd, alleen het laatste artikel, en een beetje van het vorige. Toch wil ik ook graag mijn oordeel er over zeggen, hopende niet in herhaling te vallen.

Weinig uren en veel dollars, dat is het motto van de tegenwoordige tijd. Voor een ongelovige is dit nog wel een beetje te begrijpen, maar dat een Christen daar aan meedoet, wil er bij mij niet in.

Het is maar goed dat niet alle mensen geboren zijn met dezelfde aanleg, want dan zouden we allemaal hetzelfde vak kiezen en dan kwam het niet goed. Een ieder op zijn eigen plaats, de één dominee, de ander smid en de ander fabrieksarbeider, enz. Het werk waar men interesse voor heeft, dat moet voorop staan, en niet "waar kan ik het meest verdienen", en waar hoef ik het kortst te werken.

Dus een man die boerenbloed in zich heeft "op de farm", hetzij als hired man of als boer.

En wat hebben de meesten daar dan op tegen?

"Minder verdienen" zeggen ze. Een goede vakbekwame man verdient op een dairyfarm $200,— en melk, tuin, huis, enz. Dus dan komt hij bijna al op $300 per maand. Hij hoeft geen mijlen te rijden, naar zijn werk. Hij eet 's morgens, 's middags en 's avonds met zijn gezin en is meestal om en bij huis, wat allemaal zijn voordeel heeft. Denk bijv. aan "bevalling" ziekte enz. Ik ken er ook wel die 250 of 300 dollar per maand hebben, plus alles vrij! Maar dan wordt er natuurlijk "topprestatie" verwacht.

De gemiddelde fabrieksarbeider komt niet ver boven dit loon uit, met veel meer dagelijkse onkosten.

Wat de uren betreft, valt ook mee. Ten eerste, als men bij de boer om 5 uur begint, stap je 5 min. voor 5 het bed uit en je bent op tijd in de stal. Een fabrieksarbeider die om 7 uur begint moet ook minstens 6 uur opstaan en naar het werk rijden, wat betrekkelijk ook "werken" is, want volgens mij is het gemakkelijker "rustig een koe te melken" dan door de traffic heen naar het werk te rijden.

Ook 's avonds moet hij weer terug rijden en is misschien een beetje eerder thuis dan de man bij de boer. Maar toch is de fabrieksarbeider het langst bij zijn gezin weggeweest.

Verder loopt hij de kans dat hij "afgelegd" wordt of "gedwongen" wordt om lid van een union te worden of "het niet kunnen werken" vanwege staking. Ook zijn 8 uur op de fabriek niet te vergelijken met 8 uur op de farm.

Iemand die aan de lopende band werkt staat 8 uur lang op dezelfde plaats.

Het zou hetzelfde zijn als een melker, 8 uur lang onder dezelfde koe zat te melken.

Die 8 uur op de fabriek zijn zwaarder dan 10 uur op de farm.

Het leven is al zo kort en wat zijn er velen die altijd maar op het horloge kijken hoe laat het is, de tijd gaat nooit vlug genoeg.

Ben je in je eigen vak, dan kijk je ook op je horloge hoe laat het is, en je zegt, kerel wat gaat die tijd vlug, al weer zo laat! En zo hoort het te wezen, dan leef je elke dag en geen 2 dagen per week.

Zelf ben ik hier 10 jaar. Ben direct bij de boer gekomen, ben 5½ jaar bij dezelfde boer gebleven. Voor die tijd had deze boer misschien 5 in één jaar. Was dit nu een slechte boer of zat dit in die arbeiders? Wij hebben hard gewerkt en zuinig geleefd, toch ieder het zijne gegeven!

De eerste 2 jaar geen een zondag vrij gehad. Ik herinner me nog, dat toen wij onze eerste baby hadden, dan "liep" ik naar het ziekenhuis 's avonds na melken. Dit, was 6 miles. Ik ging op een draf anders was het hospital dicht als ik aankwam.

Ook had ik een ongeluk waardoor ik een vinger moest missen. Naar het ziekenhuis en de volgende dag weer aan het werk. Dus gemakkelijk ging het niet!

En toch heb ik mijn werk altijd met plezier gedaan.

Had een goede opleiding gehad in Holland H.B.S. enz. Vaak werd mij verteld dat ik "gek" was door degenen die naar de fabriek gingen, doch die op de farm behoorden te wezen.

Nu ben ik al 4 jaar zelf boer, melk 50 koeien en heb medelijden met dezelfden die nog met hun broodtrommeltje naar de fabriek reizen en misschien over 10 jaar nog!

Ik zou nog veel meer kunnen zeggen maar ik besluit hiermee, die in het boeren vak geinteresseerd is, "back to the farm". En ik ben er zeker van, dat als je je best doet, wordt je zeker zelf boer of bedrijfsleider. Dus niet weinig uren en veel Dollars, maar "Morele herbewapening".

Ik dank U,
S. Y.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Engaged:

JENNY FLIM
and
CAMERON S. LINNELL

April 1, 1961.

505 Colborne St. W.
Whitby, Ont.

Mr. and Mrs. M. J. Van Til wish to announce the marriage of their daughter

PIETERNELLA
to
Mr. MARTIN ZUIDHOF

on Friday, April 21st, 1961 at 7 P.M. in the First Christian Reformed Church, Red Deer.

Rev. J. W. Van Weelden officiating.

5812 - 52 Ave.,
Red Deer, Alberta.

Heden overleed in de volle verzekerdheid des geloofs, na een langdurig en zeer smartelijk doch geduldig gedragen lijden, onze geliefde Moeder, Behuwd- en Grootmoeder

ADRIANA MECHELSE,

weduwe van Dirk Mechelse, in de leeftijd van 79 jaar.

"Ik weet dat mijn Verlosser leeft."

Vineland, Ont.:
G. Mechelse.
C. Mechelse—
De Koning.
Fruitland, Ont.:
N. Mechelse.
G. Mechelse.
S. M. Mechelse.
Kleinkinderen en behuwd kleinkinderen.

Fruitland, Ont., Canada.
Pasen, 2 April 1961.

De begrafenis heeft plaats gehad op Woensdag 5 April 1961 om 2 uur op de "Fifty Road" begraafplaats te Winona.

---

150 Acre Dairy Farm

aan Highway 6, dicht bij de Jarvis kerk en school. Een best huis. Goede barn, melkhuis, bulkcooler, tractor, baler en alle nodige machinerieën. Goed vee. Melkcontract bij een goede dairy, kans op uitbreiding. Vraagprijs voor de farm $ 35,000.00 met $ 12,000.00 down.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

For Sale:
100 ACRE PASTURE FARM
clay loam, good fences and creek to keep pigs. Water in house and barn. On Highway 81, 8 miles from Strathroy. Low price. T. Linker, Carroll St., R.R. # 3, Strathroy, Ont.

Te koop:
EEN GENERAL STORE
groceries, fruit, meat enz. in een town in Western Ont. Complete met freezers and coolers enz. Dicht bij Christian Ref. and Ref. Church. Reasonable price. Brieven onder no. 1369, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

"HOLLAND IMPORT"
Importeurs en vertegenwoordigers van vooraanstaande Hollandse textielfabrieken van dames-, herenen kinderondergoed. Tegen zeer aantrekkelijke prijzen. Levering uitsluitend aan wederverkopers over geheel Canada.
Op aanvraag zenden wij U gaarne een monster pakket. Schrijf naar: "Holland Import", P.O. Box 273, Chatham, Ont.

MARRIED MAN
39 years old, fully experienced in dairy farming and able to take full responsibility, wants a job on a farm, by May the first. Close to Chr. Ref. Church and Chr. School. A. Hoogenboom, R.R. 1, Ashdad, Ont.

GIRL
between 16 and 19 required as mothers help for Doctors family living in North Willowdale. Four children, three at school. $20 a week. Live as member of family with private bedroom. Write to Mrs. J. Lovett Doust, Pemberton Avenue, Willowdale.

Voor gezelligheid en goede service, tijdelijk of permanent, write or phone:
MA SCHUURMAN
39 Indian Trail, Toronto 3, Ont.
RO 2-7846.

Te koop:
1e KLAS AARDAPPEL FARM
op P.E.I. Groot modern huis, met 2 barns, garage, kippenhok. 250 acre land, 170 acre bewerkbaar. Alle machinery aanwezig. Land en gebouwen in prima conditie. Tevens vele andere farms beschikbaar.
Indien U van plan bent, een farm te beginnen, vraagt eerst eens inlichtingen omtrent P.E.I., bij G. van Kampen, Allen St., Charlottetown, P.E.I.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
Belijdenisgeschenken

Het adres voor elk boek dat U wenst.

The New English Bible
(NEW TESTAMENT)
$ 4.50 and $ 1.75
THE YEARBOOK
$ 1.25 postpaid.

Hollandse Gramofoonplaten
Populaire en klassieke muziek.

Vraagt prijslijst.

1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.
Telephone JA 8-1932.

WELKE PREDIKANT
wenst zijn vacantie door te brengen in
BROOKS, ALBERTA, CANADA
van 7—13 Juli?
Pastorie beschikbaar voor 7 volwassen personen. Brooks wil gaarne voorziening hebben in de Dienst des Woords gedurende die tijd. Mooie omgeving: Lake Newell op een afstand van 10 mijl ten Z. en de Badlands 25 mijl ten N.O. van Brooks. Correspondentie hierover met Rev. A. Vandenende, Box 252, Brooks, Alta.

MAN BIEDT ZICH AAN
Jong gezin ziet zich graag geplaatst op een melkboerderij ergens in Canada. Woont 10 jaar in Manitoba, heeft ervaring. Graag dicht bij kerk en school. Uitvoerige brieven te richten aan Box 1368, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ONTARIO, WELLINGTON COUNTY
825 acres light clay loam, approx. 700 under cultivation. Two modern houses, bathrooms, furnaces. Two bank barns, implement shed (new), full line of late model power machinery including two trucks, five tractors, self propelled combine, etc. Showing a substantial profit producing cash crops, beef, pork, poultry and eggs. Farm and machinery priced at only $ 125,000. Terms.

ONTARIO, BRANT COUNTY
150 acre dairy farm on highway near Brantford. Sandy loam gravel bottom, all workable. 7 acre apple orchard, of which every bu. is sold at the door to the retail trade. Five acres of pears grown under contract each year. 80 head registered Guernsey cattle in "A 1" condition. Open dairy milk contract, bulk cooler, full line of power machinery. Approx. 25 head of sheep, 2000 hens. Modern L barn, 2 silos, drive shed, double garage, insulated apple storage pit. Modern two story red brick house, two bath rooms, oil furnace. Second house has four rooms, three pc. bath, furnace.

NEAR WOODSTOCK, ONT.
Near 401 highway, well equipped slaughter house with 8 acres of land and spring creek. 870' frontage on highway. Must be sold, see it and make us an offer.

JOHN HNATUK, REAL ESTATE
863 Dundas Street Woodstock, Ont.
PHONE LE 9-9866.

Door bijzondere omstandigheden te koop:

INCOME PROPERTY

1 Enkel en 1 dubbel huis te Ingersoll.
1 Enkel en 6 nieuwe dubbele huizen te Woodstock.
1 Lot met compleet basement voor dubbel huis.
7 Lots voor dubbele huizen.

Alles op goede stand, alle voorzien van full basement, 3 piece bathroom, warm en koud water, laundry tubs en automatisch oil of gas furnaces.

Vijf voorzien van een verwarmde garage.

Totale huuropbrengst $ 14,940.00 per jaar.

Zo nodig laag down payment, geheel of in gedeelten. Ik ben bereid de tweede hypotheken zelf te verstrekken.

S. G. WESTERMAN, 214 Mill Street, Woodstock, Ont.
Phone Lennox 9-9560.

---

220 ACRE DAIRY FARM

Te koop een 220 acre dairy farm met open melk-contract. Het huis is in een goede staat en kan door twee families worden bewoond, het heeft centrale verwarming. De barn is in zeer goede conditie, heeft 35 stanchions, verder zijn er twee silo's en andere gebouwen. 30 melkkoeien. Alle nodige machines zijn aanwezig en in goede conditie, zo ook Bulk-tank melkkoeler en twee melk-units. Voldoende water zomer en winter. Het land is sandy-loam en enigszins rollend.
De farm is gelegen aan een hoofdweg en grenst aan de achterzijde aan een rivier. Dit is een goede farm en zeer aan te bevelen. Prijs $ 44,500.00. Down-payment $ 20,000.00 en dit kan gedeeltelijk gefinancierd worden à 5% rente per jaar.

Contact voor deze farm Mr. FRANK VERHEUL,
representing
MARTIN DEVOS
"REALTOR" en MORTGAGE BROKER
226 Queen Street, Dunnville, Ont.
Phone Bus. 671 or Res. 863 W 1.
Laat ons U behulpzaam mogen zijn
Bij het kopen van een farm groot of klein.

Willowdale: $ 2000.— down. Tastfully decorated 6 kamer bungalow. Splitlevel entrance. Vlak bij Chr. school. 6% eerste hypotheek.
West End: $ 2000.— down. Goed onderhouden huis. 5½% eerste hypotheek. Vlak bij Chr. School, winkels en T.T.C.
East End: $ 1000.— down. Verschillende mooie bungalows met N.H.A. hypotheek en extra's tegen redelijke totaalprijs.
Te huur: Yonge-Eglinton, 5 kamers, 2 verdiepingen, garage, $ 95.00 per maand.

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger van
H. KEITH LTD.
181 Eglinton Ave. East, Toronto.
Tel. Zaak: HU 7-3333.
Thuis: BA 5-5139.

Zoekt U naar een beste Farm?

Het is de moeite waard deze eens te komen bezien. Prachtig land, waarop U alles kunt verbouwen. Vruchtbare zwarte grond, zoals U die in Holland gewend was. Een z.g.a.n. barn, voorzien van stanchions en waterbowls, ruime graan opslagplaats en tevens ruimte voor het houden van kippen. Grote nieuwe machineschuur met reparatie-afdeling. Melkhuis, garage en andere bijgebouwen.
Een keurig 4-slaapkamer huis, ruime huiskamer, moderne keuken, eetkamer, badkamer en aangebouwde schuur voor opslagplaats en wasgelegenheid. Daarenboven zijn er vele goed onderhouden machines zoals: 2 International tractors, 3 furrow ploughs, 1 furrow plough, new hay baler, hay elevator, side delivery rake, 7 ft. power mower, seed drill, 2 rubber tire wagons, harrow, roller, set of discs, milkmachines and many small tools.
ER IS EEN MOGELIJKHEID TOT HET VERKRIJGEN VAN EEN MELKCONTRACT. VOOR DE AANKOOP VAN VEE IS GELD BESCHIKBAAR.
Vraagprijs $ 32,000. Gevraagd downpayment slechts $ 8,000. Er is $ 24,000 hypotheek beschikbaar tegen 6% rente, welke kan worden afbetaald met $ 800 per half jaar, rente en aflossing inbegrepen. Indien U over $ 5,000 beschikt ligt deze pracht farm in Uw bereik, want wij zijn in staat U te helpen financieren.

K. KRAAY, Real Estate Broker
Kantoor 15 King St, ST. CATHARINES ONT. Tel. MU 5-4245
Huis adres 2 Juliana Crescent. Huis tel. WE 4-1813.

Dairy Farm te koop

120 acres dairy farm vlak bij Smithville, met goed huis, 3 slaapkamers, mooie badkamer, grote keuken etc., alle moderne gemakken. Grote barn met 40 stuks vee (Guernsey), nieuw melkhuis met bulk tank melkkoeler, heet en koud water om af te wassen.
2 Tractors, baler en volledige lijn of machinery. Dit is een goed bewerkte farm met prima creek, een behoorlijk melkcontract met $ 800—$ 900 per maand inkomen.
Een hoger quota is verkrijgbaar en meer ruimte voor melkkoeien in de barn beschikbaar.
Een reuze koop voor $ 45,000 met $ 15,000 contant en de rest voor 6%.
Voor meer inlichtingen schrijf of bel

ART VAN SAASE
repr.
W. D. Trenholm "Realtor"
1889 King St. East,
HAMILTON, ONT.
Phone LI 9-6515

POULTRY FARM te koop met 50 acres grond en modern huis. Gelegen aan geasphalteerde weg. Accomodatie voor 11.000 broilers. Prijs met inbegrip van alle equipment $ 30,000. Gevraagd downpayment $ 10,000.

FRUITFARM te koop, zonder huis, groot 6 acres. Dichtbij Queen Elisabeth Highway. Bijzonder laag geprijsd voor snelle verkoop, n.l. $ 3500.—.

Stelt U zich met ons in verbinding voor vertrouwelijke behandeling en vrijblijvende inlichtingen!

Stewart Bruinsma
170 King Street East, BEAMSVILLE (Ont.) - LO 3-8807
Vertegenwoordigend
A. S. KIMBERLEY LTD. - Real Estate
25 King Street East - BEAMSVILLE (Ont.) - LO 3-8272
140 Church Street - ST. CATHARINES (Ont.) - MU 4-7428

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. I

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

---

9 ACRES

of the best garden land, 2 miles from Freelton. Irrigation pond with ever running creek. Good 3 bedroom home with double garage. Close to schools. Asking $ 13,900.— with about $ 3,500.— down.

1¼ STOREY, BRICK, 3 BEDROOM HOME
in Aldershot, near Botanical Gardens. Bargain at $ 11,900.— with $ 1,500.— down, balance $ 80.— a month.

A VandenBergh at
C. GORDON TODD LTD.
418 MAIN STREET EAST - HAMILTON, ONT.
JA 8-6336 or res. LI 9-5076

FARMS FOR SALE

225 Acre DAIRYFARM, 12 cans milk quota, 80' x 80' loafing barn, milking parlor, 50 cans bulkcooler etc.; 7 roomed house with bathroom etc. Price $ 35,000. Downpayment arranged.

200 Acre DAIRYFARM, 4 cans quota, 75' x 40' bankbarn, bulkcooler, silo, drive shed etc.; 8 roomed house, running water. Price $ 20,000. Downpayment arranged.

Contact:
John F. DeWith
REALTOR
at NEWCASTLE, ONT.
Phone 3341.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

Te Sarnia II (tweede predikantsplaats) Al. J. Vanden Pol te Drayton, Ont.

DS. P. LUGTIGHEID NAAR CANADA

Het ligt in de bedoeling dat de welbekende Ds. Lugtigheid, Evangelisatie predikant van de Nederlandse Hervormde kerk te 's-Gravenhage, onder Auspicien van de "Reformed Church of America" naar Canada zal komen voor een drie-maandelijkse Evangelisatie tour.

Op 6 Mei hoopt Ds. Lugtigheid in Montreal te arriveren en zal dan doorreizen naar Hamilton, Ontario. Plannen zijn gemaakt dat hij op verschillende plaatsen in Ontario — maar ook in de "West" — zal spreken. Hij hoopt zich speciaal te richten tot de onkerkelijke Nederlanders in Canada. Om dit doel te bereiken zullen brieven worden gezonden, zowel naar Canadese als Nederlandse kerken hier in Canada, waarin de medewerking wordt gevraagd om op deze spreekdiensten attent te maken.

Vanzelfsprekend hoopt Ds. Lugtigheid ook een bezoek te brengen bij zijn broer, de heer P. Lugtigheid, R.R. 5 te Blenheim, Ontario.

H. VANDERVAART †

Op zondag, 26 maart, overleed in Ottawa op 70-jarige leeftijd de heer Hubertus van der Vaart, voormalig Handelsraad bij de Nederlandse Ambassade in Ottawa.

De heer van der Vaart werd op 11 januari 1891 te Amsterdam geboren. Gedurende de jaren 1913—1938 was hij werkzaam voor de Fa. Geo. Wehry in het voormalig Nederlands-Indië, eerst als haar agent en gedurende de laatste negen jaren als een der directeuren in Batavia (Djarkarta).

Van 1939—1945 was de heer van der Vaart directeur van het Rijksbureau voor Rubber en van het Rijksbureau voor Glas, Keramiek en Houtprodukten. Daarop volgde zijn benoeming tot Hoofd van de Economische Sectie van de Nederlandse Militaire Missie te Berlijn, later Frankfurt am Main. In 1949 werd hij benoemd tot Handelsraad bij de Nederlandse Ambassade te Ottawa, welke functie hij tot aan zijn pensionering in 1956 vervulde. Na het beëindigen van zijn werkkring bij Hr. Ms. Ambassade te Ottawa bleef de heer van der Vaart in Ottawa wonen, waar hij zich vele vrienden had gemaakt. Sinds 1956 heeft hij zich actief bezig gehouden o.a. met het vertegenwoordigen van enige Nederlandse firma's in Canada.

De overledene die Officier was in de Orde van Oranje-Nassau en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw, laat behalve zijn echtgenote, een getrouwde dochter na, welke in Montreal woonachtig is, een dochter eveneens in Ottawa, en een zoon die hoogleraar is aan de Universiteit te Leiden.

Mededeling van de Ambassade der Nederlanden, Ottawa.

CANADESE GIFT

In "De Wekker", het orgaan van de Chr. Geref. Kerken in Nederland lazen wij dat de Free Chr. Ref. Church van London, Ont. een bedrag van $325.00 heeft gezonden voor de uitbouw van de Theologische Hogeschool te Apeldoorn. Hoewel de gift komt van de kerk van Londen, blijkt uit het bericht dat het bedrag met vrijwillige giften is bijeengebracht en dat Mr. W. Bruinink voor de inzameling heeft zorggedragen. Vanzelfsprekend is deze gift met dankbaarheid en blijdschap in Nederland ontvangen.

NIEUWE UITGAVEN VAN DE CHRISTIAN SCHOOL HERALD

De Christian School Calendar, die verleden jaar voor het eerst door de Christian School Herald werd uitgegeven, heeft vrijwel onmiddellijk na de verschijning een grote populariteit geoogst.

Naar wij vernemen wordt reeds hard gewerkt aan de voorbereidingen voor een kalender voor 1962. In tegenstelling tot die van 1961, zullen op de kalenderbladen nu foto's van verschillende Christelijke scholen in Canada worden afgedrukt. Het zal een geheel Canadeze kalender worden, waarop de in Canada te houden religieuze en andere feestdagen duidelijk zullen worden vermeld.

Men verwacht dat de Christian School Calendar 1962 in September van dit jaar klaar zal zijn voor verzending, zodat verenigingen tijdig met de verkoop kunnen beginnen.

Behoudens deze kalender heeft de Christian School Herald tevens insignes uitgegeven. In een "Maple Leaf" is een opengeslagen bijbel getekend waaronder de woorden "Reformata Schola". Het randschrift luidt: "Friends of Christian Education". Het insigne is dus in feite het embleem, hetwelk de Christian School Herald reeds enige tijd in gebruik heeft. Ons inziens leent dit insigne zich zeer goed voor het doel.

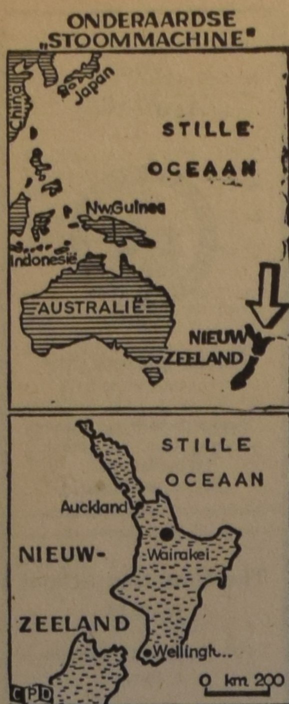
The man who wants to have more leisure must make better use of his time.

BENJAMIN FRANKLIN

You serve your own interests best by not allowing yourself to be guided by them.

LAO-TSE

ONDERAARDSE „STOOMMACHINE"

Neem de aarde en laat deze voor U werken! Gelijktijdig met deze opdracht kregen de technici in Nieuw-Zeeland een bedrag van ca. 50 miljoen dollar naar zich toegeschoven, om een projekt uit te werken dat Nieuw-Zeeland vele miljoenen Kilowatt energie moet leveren. Deze energie wordt verkregen door gebruik te maken van natuurlijke onderaardse stoomvelden. Deze stoomvelden bevinden zich op een diepte van 109 tot 1090 yards onder de grond.

Men heeft deze onderaardse stoomvelden enige jaren geleden ontdekt in de omgeving van Wairakei en thans wordt er hard gewerkt aan de uitvoering van een projekt, dat voorziet in de levering van electriciteit aan de plaatselijke industrie en de grote steden in Nieuw-Zeeland.

Men verkrijgt deze energie door gebruik te maken van de gratis "stoommachine" onder de grond. Heel eenvoudig gezegd werkt men als volgt: eerst boort men een gat naar het stoomveld, vervolgens brengt men een pijpleiding aan van het stoomveld naar een krachtcentrale en hier brengt de hete stoom dan een turbine in beweging waardoor men electriciteit kan opwekken.

Natuurlijk is het niet allemaal zó eenvoudig en wie de ontsnappende onderaardse stoom heeft horen sissen en blazen, met het geluid van een serie straaljagers dat over een afstand van 4 mijl hoorbaar is, die beseft welk een technische prestatie hier geleverd wordt.

Het eerste boorgat dat bij Wairakei is aangeboord, zal uiteindelijk een capaciteit leveren van 60.000 Kilowatt, de krachtcentrale is reeds in bedrijf maar werkt nog niet op volle toeren. Twaalf andere boorgaten moeten uiteindelijk elk een gemiddelde capaciteit van 15.000 Kilowatt leveren. Naast deze krachtcentrale is er een andere centrale in aanbouw en deze zal vermoedelijk eind volgend jaar gereed zijn. Inmiddels heeft men in de omgeving van Wairakei nog twee belangrijke onderaardse stoomvelden ontdekt, terwijl er goede hoop is, dat er nog meer van deze onderaardse "stoommachines" ontdekt zullen worden.